

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 233, Letnik XXVI, ŠD Krašnja - September 2020, cena 1,00 EUR



NE MIRUJEM, ČE SEM ZDRAV!

IZDAJO INFORMATORJA STA OMOGOČILA KRAJEVNA SKUPNOST KRAŠNJA IN M & P BURJA d.o.o. KRAŠNJA

KRAJEVNA SKUPNOST KRAŠNJA

RECEPT ZA DOLGO ŽIVLJENJE CIRILA PODMILŠAKA OB 90. ROJSTNEM DNEVU: »ČE V POKOJU OBLEŽIŠ NA KAVČU, JE KONEC«



»Življenje na 'stara' leta pri devetdesetih je enkratno,« pravi nasmejani Ciril Podmilšak iz Krašnje, ki je v začetku julija dopolnil častitljivih 90 let. Bil je zraven pri prvi gradnji gasilnega doma in je tako že 72 let aktiven gasilec PGD Krašnja, zato ne preseneča, da so mu gasilci postavili mlaj, ki ga krasita gasilska čelada in delovni pas. Ob rojstnem dnevu so se s Cirilom povselili številni prijatelji, sosede, družina in znanci, ki ga opisujejo kot vzor številnim. Kljub svojim letom še vedno v nenehnem gibanju in odlični kondiciji, deloven, nasmejan, ima zelo dober spomin, v njegovih očeh pa sije iskrica zadovoljnega življenja, ki je bilo vse prej kot lahko. »Sto stvari sem dal skozi, tako lepih kot tudi težkih trenutkov,« v intervjuju razlaga sogovornik.

Kako bi opisali svoje življenje?

Moje življenje bilo polno učenja, predvsem takšnega, da sem se moral učiti sam in bi rekel, da sem samouk. Druga svetovna vojna je prekrizala vse načrte, saj sem z njenim začetkom prenehal hoditi v šolo. Ob letošnjem 90. rojstnem dnevu sem prejel pisemsko ovojnico, v kateri je bilo povsem ohranjeno šolsko spričevalo, ki sega v moja prva leta šolanja v Krašnji, in sicer v leto 1936.

Kakšno je bilo vaše otroštvo pred drugo svetovno vojno?

Po rodu sem Krašnjan, izhajal sem iz revne družine, kjer je bilo šest otrok, čeprav smo imeli doma mlin in žago. Naša domačija je bila postavljena bolj na samem. Denarja ni bilo, nismo imeli veliko stvari. Pred vojno ni bilo

druženja, saj smo morali že kot otroci dosti delati. Obdelovali smo eno njivo v bregu. Spominjam se, da nismo imeli denarja, da bi nekdo s konjem v breg zvozil gnoj. Pripeljali so ga samo do ravnega, nato pa smo ga otroci dobili v koše in jih morali nositi gor v hrib. Vse smo okopavali na roke in potem še sami znosili domov, ali pa vozili z majhnim vozičkom, ni bilo konjske vprege, s katero bi nam bilo lažje.

Kako se spominjate vojnega vzdušja?

Ko se je začela vojna, sem bil star 11 let. Spominjam se, da so takrat partizani že imeli svoje akcije. Strah, vedno je bilo prisotnega precej strahu. Partizani so k nam zahajali po moko in kruh, ena izmed mojih sester je bila aktivistka, po drugi strani pa so k nam zahajali tudi Nemci, ki so ropali naselja in poleg živine s seboj jemali žito, ki so ga pripeljali v naš mlin. Imeli smo veliko srečo zaradi tega, da naše

domačije niso požgali ali pa izselili, tako kot je bilo to v Krašnji in drugod. V župnišču so bili nastanjeni policaji, takrat smo jim rekli žandarji, v šoli pa je sprva potekala nemška šola, a so jo kmalu opustili in prostore je zasedla nemška vojska. V bližnji okolici je bilo veliko podrtega, saj so morali imeti popoln in jasen nadzor nad okolico. Ko se je vojna končala, je bila naša generacija 1930-letnikov tako vesela, da smo bili že dovolj stari in nam ni bilo treba ti več v šolo, zato imamo narejenih samo nekaj razredov.

Omenili ste, da je bila vaša sestra aktivistka?

Tako je, bile so štiri aktivistke, med katerimi je bila tudi moja sestra. Zadolžena je bila za dve postojanki, kar je pomenilo, da je pisala vsak dan poročila za partizane. Vsako jutro sem moral jaz ali pa starejša sestra, ki je trenutno stara 92 let in biva v Kamniku, iti proti Vinjam, kjer sva puščala pisma na dogovorjenem mestu pod brvjo, kamor so jih drugi prišli iskat in prenesli naprej.

S čim ste se ukvarjali kasneje?

Kot sem omenil, smo imeli doma žago in mlin, žaga me je že od nekdaj navduševala. Ni me sram povedati, da sem bil dvakrat zaprt, ker sem bil preveč priden. Po vojni so bili ti isti časi, ko je bilo vse prepovedano. Kaznovan sem bil za nedovoljeno trgovino. Najprej sem bil obsojen na 18 mesecev, od katerih sem odsedel 11 mesecev in bil nato pogojno izpuščen. Kasneje je bila naša žaga zapečatena. Nekako mi je uspelo odstraniti žig in sem v njej kljub temu delal. Nekdo od domačinov me je prijavil in v času druge preiskave mi ni preostalo drugega, kot da sem se odločil, da gremo z družino z ženo Urško in sinovoma Igorjem in Bojanom v Nemčijo, ki sta bila takrat stara dve in osem let.

Ste se tudi v Nemčiji ukvarjali z žago?

Sprva da, potem sem poiskal drugo službo. Najprej smo bili v manjšem nemškem mestu Kehl ob Renu, ki leži tik ob meji s Francijo in mestom Strasbourg. Posledično so bile tam tudi slabša plačila za opravljeno delo, čeprav sem v vmesnem času naredil izpit za poklicnega šoferja, saj je bilo v načrtu, da bi kasneje začel razvažati les. V Frankfurtu sem imel slovenske prijatelje, ki so me vabili, naj pridem do njih. V času dela na žagi sem se leta 1964 od-



ločil in res vzel dva dni dopusta. V Frankfurtu sem se dogovoril za službo, kjer bi bil namesto treh mark na uro plačan štiri in pol kot poklicni šofer pivovarne.

Kako ste od poklicnega šoferja prišli do ukvarjanja z gostinstvom?

V pivovarni, kjer sem dobil drugo zaposlitev, so bile ločene steklenice in sodi za pivo. Najprej sem razvažal steklenice po manjših naseljih v okolici Frankfurta, saj je bilo mesto rezervirano le za razvažanje sodov. Spoznal sem veliko krajevnih trafik, ki so imele v ponudbi pijačo in časopise ter polnil prazne police. Delal sem po cele dneve tudi v poletnih mesecih, čeprav sem imel ženo in dva majhna otroke, kar bi pomenilo, da bi imel prednost pred drugimi. V Jugoslavijo nismo smeli iti, zato tudi nisem načrtoval dopusta. Od razvažanja steklenic so me postavili na razvažanje sodov. Dodobra sem spoznal Frankfurt in večino takojšnjih gostiln, ki so bile odjemalke našega piva. Nikoli nisem odrekel dela, razvažal sem tudi ob nedeljah, ko so bile velike veselice. Ena izmed gostiln je bila v lasti Beograjčana, ki je imel za kuharico Slovenko iz Maribora. Oba z ženo naju je povabila, naj se kdaj oglasiva na obisku, saj bi se želela malo pogovarjati v slovenščini. Na enem izmed obiskov nama je povedala, da lastnik to gostilno oddaja in naju nagovorila, da bi jo lahko prevzela. Rekel sem ji, da to ni tako enostavno, ona pa se je ponudila, da nama pomaga, saj je znala opravljati raznovrstna dela v gostilni in ni samo kuhala.

Koliko časa ste imeli v najemu gostilno?

Rekel bi, da je šlo za majhen lokal, saj se v Nemčiji velikost lokala za prejem najemne koncesije določa glede na število sedežev. Gostilna je bila velika 42 sedežev in uspešno smo se dogovorili za razumno najemniško ceno. Imel sem prednost, ker sem bil šofer pivnice, ki je oskrbovala to gostilno. Najprej sem imel malo problemov samo s šefom našega voznega parka, saj me ni želel kar tako pustiti, ker sem veliko delal (smeh). Žena je bila trgovka, ki je znala s strankami, zato smo imeli v ponudbi tako kosila kot tudi večerje, po njeni smrti pa se je v Nemčijo iz Slovenije preselila moja sestra, da je pomagala pri strežbi, vzgoji otrok in gospodinjstvu. Gostilno sem imel v najemu 13 let in če bi želel nadaljevati z najemom za naslednje 15-letno obdobje, bi moral sofinancirati za obnovo inventarja. Med tem časom sem spoznal svojo sedanjo ženo, ki je imela obrt in se ukvarjala s kovinsko galanterijo v Sloveniji. Ker je zakon o nedovoljeni trgovini zastaral po petih letih, sem se odločil in se z enim sinom vrnil v Slovenijo, kjer sem Anici pomagal z njeno obrtjo in skupaj sva prišla okrog leta 1978 spet nazaj v rodno Krašnjo.

Kako se počutite v Krašnji?

V Krašnji je res zelo lepo živeti. Ne bi je rad zapustil in še danes vsakemu rečem, da je tujina kruta. V času bivanja v Nemčiji smo

nekaj let z družino dopustovali v Italiji, ker nismo smeli priti v Jugoslavijo. Zanimivo se mi zdi, kako smo migranti odkrili Sistiano, da je bil cel kamp tistih, ki nismo smeli in tudi upali iti čez mejo brez dovoljenj, po drugi strani pa smo bili blizu domačih meja. Hodili smo v italijansko naselje na Tržaškem v Bazovico k enemu kmetu, ki je imel gostilno, čez mejo pa je prenašal tudi teran in pršut ter nas spomnil na domače okuse.

Imate kakšen življenjski nasvet, ki bi ga delili z mladimi oziroma mlajšimi?

Mladim je danes težko dopovedati in razumeti, kaj vse smo starejši ljudje že preživeli, dali skozi v življenju in kako se imajo oni danes dobro. Nismo imeli nobene druge pijače kot samo vodo. Nobene druge hrane kot kruh. Na naši rodni domačiji smo imeli slučajno vsaj kruha dovolj, ker smo imeli mlin, veliko pa je bilo manjših kmetov, ki so stradali kruha, ker jim je že meseca junija zmanjkalo žita. Pred drugo svetovno vojno je bila zelo velika kriza. Veliko brezposelnih ljudi, ki so bili doma, obdelovali zemljo in se preživljali s svojim pridelkom. Ni bilo veliko denarja, davki pa so bili obsežni in precej kruti, bi lahko rekel.

Kako pa na svoje življenje gledate sedaj?

Življenje na stara leta je enkratno! Sedaj, ko se bodo začele ohlajati jutranje temperature, bo moj hobi ta, da grem zjutraj zakuriti peč na drva, čeprav jo imava tudi na olje. Uživam v tem, da zjutraj zakurim. Niti slučajno ne vstajam ob petih, saj ni hidravlike, ki bi naju z ženo spravila iz postelje tako zgodaj zjutraj (smeh)! V poletnem času se lahko zgodi malo pred sedmo, drugače pa približno okoli sedme ure. Po tem ko zakurim, vsako jutro preberem tekst, da sem na tekočem z novicami (smeh). Dosti ljudi mi pravi: 'Ti je res treba napravljati drva?', ob čemer jim odgovarjam pritrdilno. Če se ne bom z ničemer ukvarjal, obstal in obležal na kavču, bo konec po meni. Če le lahko, se gibam, še vozim avto, plavam, čeprav letos nisem šel nič v vodo, ker sem se pazil, da nisem bil obdan z veliko ljudmi.

Vam pri devetdesetih kakšna hrana še posebno diši?

(smeh) Brez salame ni mojega zajtrka. Ne glede na vrsto, ali je suha, blejska, pariška ... Samo da je malo salame, kruh, masla in zraven tudi velika šalica kave. Odkar ne kadim, ne pijem prave kave, ampak vanjo nalijeva z ženo polovico skodelice vode in nato mleko. Popije pa precej mleka, za kosilo pa jeva vse mogoče, predvsem zdravo hrano. Ob tem se moram zahvaliti svoji ženi, ki je zelo stroga, da se ne pregrešim preveč s suhimi mesninami (smeh).

Imate kakšne hobije?

Zadnje čase zelo rad kuham žganje, to je moj največji hobi. Na Golovcu, kjer živi sin mojega pokojnega bratranca, sem dostikrat. Vsako leto pridelam od 20 do 60 litrov, ki jih ne prodajam, saj vse razdelim drugim. Žganje-



kuha je resnično nekaj za mojo dušo. Še predno sem šel v Nemčijo, sem opazoval svojega očeta, kako je kuhal žganje v domačem kotlu in kakšne pripomočke je ob tem uporabljal. Ko sem se vrnil iz Nemčije, je na naši rodni domačiji stanovala ena izmed sester, midva pa sva na tem mestu, kjer danes stoji hiša, kupila manjši 'štalco' in 'hiško'. Računal sem, da bom imel tudi v Sloveniji gostilno, zato sem v Krašnji gradil večji objekt, a sem ugotovil, da sem zastavil prevelike načrte zanjo. Tudi žena je imela obrabo kolen, zato sva potem tiste načrte opustila in si naredila hišo, kjer sva sedaj. Pred leti sva imela srečo in tisto večjo investicijo prodala.

Kakšen je vaš recept za dolgo življenje?

Že vse svoje življenje sem agilen. Ne mirujem, če sem zdrav. Od nekdaj se zelo rad družim z ljudmi, prijatelji mi res veliko pomenijo. Pravim, da brez dobre družbe ne gre in všeč mi je, ko se skupaj poveselimo in preživimo lepe trenutke. Za naprej si želim samo še zdravja. V zadnjih letih sem imel kar nekaj smole z različnimi nesrečami in poškodbami, zato je zdravje na prvem mestu. Da se bom lahko udeležil kakšnih sestankov in se bomo skupaj poveselili še za kakšno okroglo obletnico.

S prijatelji pa ste se veselili tudi na vašem praznovanju jubileja. Se še vedno radi zavrtite po plesišču?

Seveda, zelo rad plešem. Sicer sedaj, ko sem že star, ne gre več tako hitro kot včasih (smeh). Na praznovanju rojstnega dne nisem bil tako dobro obut in se nisem tako lepo vrtel po plesišču, kot bi se rad (smeh). Plesati so nas naučili starši, ki so bili vneti plesalci. Starejši ljudje so veliko preplesali, ampak na skromno glasbo. Takrat še ni bilo ansamblov in tako raznovrstna izbira, kot jo imamo danes. Oče in mama sta bila res ljubitelja glasbe, zato je po drugi svetovni vojni oče nekje kupil gramofon in ga prinesel domov. Štirje pari so bili plesni prijatelji, ki so stalno hodili za plesnike, kot so Velika noč, binkošti in na Štefanovo plesat. Takrat se novo leto ni praznovalo tako kot danes, ampak bolj 26. december. V času vojne je popadalo veliko mladih fantov, skoraj pri vsaki hiši po eden ali dva, zato je bilo punc precej, fantov pa niti ne. Mi mlajši smo se družili z njimi in se učili plesat in ta ljubezen do glasbe ter plesa ostaja še danes.

Lea Smrkolj

KO PO ŠTIRINOSEMDESETIH LETIH PONOVO PREJMEŠ PRVO SPRIČEVALO IZ OSNOV- NE ŠOLE!



Saj ni res, pa je! Za to presenečenje je ob praznovanju Cirilovega častitljivega življenjskega jubileja poskrbela Nevenka Lavrič iz Krašnje.

Povedala je, da je pred leti, ko so se začela dela za rušenje stare Mlinarjeve domačije v Krašnji zaradi gradnje AC, njen mož Marjan sodeloval in Cirilu pomagal pri selitvi nekaterih predmetov iz hiše. Nekaj jih je imelo že »muzejsko« vrednost, zato so bili, kot nalašč za veliko veselje zbirateljem starin, med katerimi je tudi Nevenkin mož Marjan. Ob tej priložnosti mu je Ciril izročil in podaril nekaj starih predmetov, med katerimi je bila tudi ena izmed hišnih omar, ki so jo pri Lavričevih, kot ostale podarjene predmete, varno spravili. Prav tej omar pa naj bi Marjan čez čas posvetil tudi nekaj restavratorske pozornosti. In zgodilo se je. Ne dolgo nazaj.

Pri odpiranju enega izmed predalov v omar, je Marjan opazil pismo, ki je bilo povsem nepoškodovano. Z zanimanjem ga je odprl in v njem našel dokument – Cirilovo spričevalo iz leta 1936. Kako vznemirljivo in kako zelo primerno za čisto posebno rojstnodnevno preseenečenje, voščilo in darilo Cirilu.

Namen je bil dosežen in Nevenkin obisk je bil res nekaj posebnega. Ciril je žarel od preseenečenja in veselja pa tudi izjemno lepe pozornosti Lavričevih.

Marjan Štrukelj



DRAGI MARTIN!



Poletje se počasi posavlja in prav tako se posavljaš tudi ti. Čeprav smo vedeli, da te bolezen vse bolj utruja in ti jemlje moči, smo vendarle upali, da jo boš še zmogel premagati. Sam si najbolje čutil, da odhajaš in zapuščas vse, ki si jih imel rad in kar si imel rad.

Martin Korošec, po domače Vrbankov Martin, se je rodil 21. novembra 1961 očetu Doretu in mami Ani kot njun najmlajši, šesti otrok in se pridružil štirim sestrām – Mariji, Ani, Silvi in Beni. Bratec Jernej pa je že kot otrok odšel med angele. S svojim rojstvom je razveselil vso družino, saj je bil edini sin in zadnji otrok v družini.

Šolo je obiskoval v Krašnji in na staro šolo sredi vasi so mu ostali lepi in nepozabni spomini. Vsak dan ga je čakala osamljena pot ob potoku, ki ga je bilo treba prečkati. Nato ga je čakala pot po vasi do zanimive stare šole, ki je skrivala mnoge skrivnosti iz preteklosti.

Življenje je preživel na domači kmetiji in se kmalu spoznal s težkim in napornim kmečkim življenjem. Morda ga je prav to usmerjalo v življenju. Nekaj časa je delal na domači kmetiji, nato pa se je zaposlil. Zelo mlad se je poročil, toda zakon ni trajal dolgo. Žena se je vrnila v Ljubljano in s sabo odpeljala sina Uroša.

Življenje se mu je popolnoma spremenilo. Zamenjal je službo, postal je šofer tovornjaka. Za ŽITO je vozil 24 let. Nato pa je bil 12 let varnostnik v TITANU v Kamniku. Nazadnje je delal kot varnostnik pri Sintalu.

Navezan je bil na svojo rojstno vas. Že kot otrok je spoznaval njene lepote in skrivne kotičke. Velik del življenja mu je delalo družbo žuborenje bližnjega potoka Lakotnika ter osamljena srnjad, ki se je pasla na njihovih senožetih. Videl je marsikaj lepega in zanimivega, kar je bilo ostalim vaščanom skrito.

Pred dobrimi tremi desetletji se mu je osebno življenje spremenilo. Spoznal je Olgo, si z njo ustvaril družino in preživel ostanek življenja z njo in njunim sinom Valterjem.

Življenje mu je teklo mirno. Živel je sam zase in za družino. Nikamor se ni vključeval. Veliko preglavic mu je delal potok, ki dolga leta ni imel mostu. Prav to ga je prepričalo, da se je preselil v središče vasi. S sosedi je bil v dobrih odnosih in je z njimi rad poklepetal. Izredno je bil ponosen na sina Valterja in cenil je svojo življenjsko sopotnico Olgo. Bil je natančen, rad je imel vse urejeno in vedno izboljševal razmere doma in okoli doma.

Njegov delovnik je bil zapolnjen z redno zaposlitvijo. Bil je varnostnik pri SINTALU. Njegovo zadnje delovno mesto je bilo v Titanu v Kamniku. Pred tem je bil 24 let šofer pri ŽITU. Imel je 42 let in pol delovne dobe. Zadnjih pet mesecev je bil v bolniškem staležu.

Vedeli smo, da je bolan, nismo pa vedeli, da je tako zelo bolan. Sam je to vedel in z vsakim dnem, vsako uro in minuto se je poslavljaj za vedno. Kako mora človeka to boleti! Pred sabo bi lahko imel še velik del življenja, a pri njem se ni izteklo tako kot bi si želeli.

Dragi Martin!

Nisi dočkal upokojitve, ne Valterjevih naslednikov. Odhajaš mnogo prezgodaj ter zapuščas družino in sorodnike v veliki žalosti. Čeprav si živel tiho in mirno, skoraj kot, da te ni, te bomo pogrešali. Spominjali se te bomo, kako rad si hodil okoli hiše, kako rad si z nami, ki nas je pot vodila mimo tvojega doma, poklepetal. Rad si imel lepo, urejeno in čisto okolico.

Odhajaš mnogo prezgodaj in zapuščas svojo družino in sorodnike v veliki žalosti.

Počivaj mirno v svojem večnem domovanju. Tvojim najbližjim pa izrekam v tej žalostni uri slovesa globoko sožalje.

Poslovilni govor je napisala Boži Požar, bralec na pogrebu pa je bil Franc Novak.



OBNOVITEV KAPELICE V KRAŠNJI

Od zadnje obnove kapelice Žalostne Matere božje v središču vasi Krašnja je minilo 23 let. Za kapelico že vrsto let skrbi Marinka Močnik, ki je gospodu župniku ob priliki predlagala obnovitev kipa Marije in vrat, za tem naj bi se izvedlo tudi še pleskanje kapelice in ustrezna zaščita njene notranjosti.

Za restavriranje kipa in za izdelavo podstavka je poskrbel gospod župnik. Restavriranje kipa je bilo zaključeno letošnjega meseca marca. Delo je opravila restavratorska družina Legan iz Žužemberka. Stroške restavriranja je plačala naša župnija. Podstavek za Marijin kip pa je brezplačno naredilo Kamnoseštvo Kotnik iz Prevoj.

Peskanje vrat in barvanje vrat sta opravila Marko in Rok Zupančič iz Spodnjih Lok. Za plačilo stroškov pa je poskrbela družina Močnik. Pleskar-ska dela so s prostovoljnim delom in z materialom župnije izvedli Štefan Cerar, Albin Pevec, Matic Dolinšek in Brane Močnik.

Napis na kapelici ni bil obnovljen, ker so si ga odločili obdržati v prvotnem stanju.

Čez čas pa bo Marjan Čebulj vhod v kapelico opremil še z steklom, ki bo služilo kot zaščita pred naravnimi dejavniki, ki škodujejo kipu in freskam v notranjosti kapelice. Freske v notranjosti in na zunanosti kapelice pa so tudi ostale v prvotnem stanju.

Marjan Štrukelj



ZAHVALA

26. avgusta 2020 smo se za vedno poslovili od našega dragega moža, očeta, brata in strica Martina Korošca.

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem iskrena hvala za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Hvala župniku Gospodu Antonu Potokarju za opravljen obred, gospe Boži Požar in g. Francu Novaku za lepe poslovilne besed. Hvala pogrebni službi Vrbančič, za opravljeno delo in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi domači



MLAJ ZA 90 LET NE STOJI VSAK DAN

Je že tako, da te z veliko sreče in blagoslova čakajo lepa leta, pa vendar se ne zgodi prav vsak dan, da nekdo od nas praznuje okrogel jubilej. Ciril Podmiljšak, kleni Krašnjan, poznan po svoji vitki postavi, zanimivih prigodah in smislu za humor jih je v objemu svoje ljube Ani in pa družbi prijateljev dočakal 90. Številka, ki jo v naših krajih poleg našega društva nosi le še malokdo.

Kot se za tako slovesen dan spodobi, smo mu na predvečer rojstnega dne postavili visok mlaj, ga opremili z vsem potrebnim in pričakali prve ure 5. julija, ko je Cirilu čestitala najprej njegova soproga, nato pa še vsi zbrani.

Ciril, ostani zdrav in vesel. Naj te spremlja sreča in bister um, ne pozabi na nas prijatelje in nam pripravi še eno fešto, ko bo na mlaju visela trimestna številka! Vse najboljše!

za PGD Krašnja Jure Jamšek



OPERATIVNE DROBTIN'CE

Poletje - od kje mu tako ime? Malo za šalo-morda zato, ker se marsikomu-tudi meni-zazdi, da ta čas leta kar »poletk« mimo nas. Komaj smo sadili, že (p)obiramo, komaj smo končali šolo, že pripravljamo torbe, komaj smo pospravili jakne, že jih vlečemo iz omar in vanje spravljamo kopalke in natikače. Tako pač je, čas poletja je hitro mimo, in če ne drugega nam ostanejo povečini lepi spomini na (letos malo manj) tople dni.

Poletje smo izkoristili za pričetek obnove starih sanitarij v pritličju gasilskega doma, čiščenje in vzdrževanje opreme in podobno. Anton Pervinšek in Tomaž Čebulj sta v juliju opravila tečaj za gašenje požarov v naravnem okolju. Tri dni sta prebila v Sežani in se spoznala z obvladovanjem »rdečega petelina« v naravi.

Matic Dolinšek in Jure Jamšek sva v septembru opravila tridnevni tečaj za posredovanje v tehničnih nesrečah. Znanje sva pridobila

bivala v izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu.

V Gasilski enoti PGD Krašnja smo imeli vsaj na prvi pogled kar mirno sezono, kar se tiče intervencij, ko pa pogledaš obdobje od zadnjega pisanja, pa je število pozivov in izvozov kar veliko. Če pričnem še pri spomladanskih in nato nadaljujem:

- 7.3. smo bili pozvani na dimniški požar v Trnovčah,



- 23.3. smo bili obveščeni o goreči travi pod nadvozom AC proti Imovici,
- 24.3. smo izvozili na prijavljen požar ostrešja v Zg. Praprečah, in nato še na dimniški požar v Lukovici,
- 1.5. smo bili pozvani na požar ostrešja v Vrbi, vendar požara na kraju ni bilo mogoče locirati-lažna prijava.
- 23.5. je motoristka povozila srno na regionalni cesti ob Krašnji,
- 24.6. smo bili obveščeni o gorečem goz-



FLORIJAN SE JE VRNIL DOMOV

Na predvečer praznika delavcev 1. maja smo se gasilci iz PGD Krašnja odločili, da re-novirano sliko našega zavetnika Sv. Florijana vrnemo na staro mesto. Vsem poznana stavba Gasilskega doma, se sedaj v zgornjem delu, kjer domuje Florijan po novem imenuje Društveni dom Krašnja. Ob začetku gradnje društvenega doma smo sliko strokovno odstranili iz stene. Ker jo je že malo načel čas smo se odločili, da jo bomo dali obnoviti. Obnovo nam je naredil g. Silvo Cerar, za kar se mu društvo najlepše zahvaljuje.

Sliko je v začetku devetdesetih narisal g. Franci Kosi-Koliš, restavrator, ki je pred leti živel v Krašnji in je tudi v cerkvi Sv. Tomaža v Krašnji odkril ter obnovil freske, ki so jih pred tem pri beljenju cerkve nespametno zakrili. Slika je narisana na posebni salonitni podlagi in je že zaradi tega nekaj posebnega. Po obnovi in montaži v tako imenovano nišo smo sliko primerno osvetlili in zaščitili tudi s steklom, da ji zob časa še dolgo ne bo mogel do živga.

Okvir in steklo je prispeval naš član Čebulj Marjan, kateremu se društvo prav tako zahvaljuje, prav tako pa hvala Tič Jerneju za strokovno montažo.

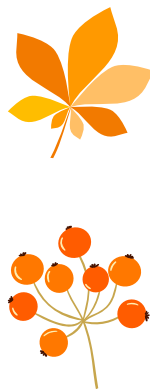
Upam in želim, da bi slika gasilskega zavetnika Sv. Florijana še dolgo krasila našo stavbo in nas opominjala na poslanstvo gasilcev v naših krajih. Vse, ki bi jih umetnina zanimala bolj podrobno, pa vljudno vabim, da se oglasijo na ogledu.

Za PGD Krašnja Janez Rode

- du ob AC v bližini črpalke pri Lukovici,
- 22.7. smo izvozili na požar hleva na Prevalji, ki ga je zanetila strela,
- 29.7. smo bili pozvani na pomoč pri odpravljanju posledic neurja in toče v občini Domžale.

K sreči nihče od nas ali od udeležencev v intervencijah ni bil resneje poškodovan, čeprav je bila predvsem pri požaru hleva in ob neurju materialna škoda ogromna.

Ob takšnih in drugačnih dogodkih, na ka-



HUDA URA, UPANJE IN PRIJATELJSTVO

Lahko bi rekli, da nam leto 2020 prinaša velike spremembe. Skoraj nič ni več tako kot je bilo. Naše akcije in druženja zdaj spremljajo maske in razkužila, med nami je velika distanca in razmik. V naše prostore vstopamo, ko je to nujno potrebno in je redno zračimo. Tudi z pomočjo vaščanov smo prišli do sredstev, ki so nam pomagali, da smo »preborbali« krizo brez okužb in tako poskrbeli, da so bile naše vrste vas čas polne in vrata našega doma odprte. Hvala za podarjene rokavice, razkužila in podporo.

Kot velikokrat do zdaj se lahko zahvalimo Njemu, ki nas vedno varuje pred naravnimi katastrofami v našem Črnem grabnu. Z nočjo, na dan 29. julij 2020 smo postali del izjemne zgodbe, pa vendar je to tudi dan, ki je mnogim vzel streho nad glavo, uničil lastnino in povzročil skrbi. Poškodovanih je bilo preko 612 objektov v občini Domžale.

Vendar je to tudi zgodba uspeha. Zgodba polne pomoči, solidarnosti, zagnanosti, dobrosrčnosti, organiziranosti in premišljenosti. Pokazali smo, da zmoremo in znamo!! Biti enotni, složni, potrpežljivi in spet svojo utrujenost postaviti na stranski tir.

PGD Krašnja je 4 dni pomagala po svojih najboljših močeh, znanju in opremljenosti odpravljati posledice neurja, ki je prizadel občino Domžale. Ob takih katastrofah gasilci nismo samo delavci, smo tudi neke vrste psihologi. Saj ob vsem tem poslušaj zgodbe ljudi, gledaj bedo

pripravljenost pomagati! Zaupajte nam. Poskrbeli bomo, da pridobite ustrezna znanja, da bomo skupaj zagotavljali pomoč, kadar bo to potrebno. Za več informacij nam pišite na pgd.krasnja@gmail.com.

za PGD Krašnja Jure Jamšek



in žalost, zaskrbljenost. Naša dekleta in fantje so dali vse od sebe. Nekateri so vse štiri dneve prebili na strehah in pomagali ljudem. Kljub vročini, utrujenosti, so ohranili dobro voljo in optimizem, da jim bo uspelo in bodo sanirali večino pred naslednjim dežjem. Vendar vse ne bilo vse tako tekoče in urejeno, brez ljudi, ki so stali zadaj in vodili logistiko. Vse pohvale štabu CZ Domžale, ki so se hitro in uspešno zbrali, koordinirali in vodili enote po lokacijah, kjer je bila potrebna pomoč. Za vso logistiko, hrano in pijačo, da smo lahko nabirali moči za nove podvige. Občini Domžale, ki je omogočila, da smo dobili ves potreben material za samo sanacijo objektov.



CZR Domžale, ki so nam svoje »domovane« odstopili za 4 dni. Da so nam na široko odprli vrata, omogočili, da smo uporabljali njihove prostore in da smo iskali pri njih začetje od vročega sonca. Za njihovo pomoč in dobro voljo.

Kot vsako leto do zdaj, pa smo kljub vsemu kar nas obdaja, tudi tokrat sodelovali s pobratenim PGD Gozd Martuljek pri tradicionalni gorski gasilski vaji v Srednjem vrhu. Naše društvo je res postalo že prava poletna nuja, brez našega snidenja se poletje ne more zaključiti. S pomočjo motorne brizgalne smo vodo spravili od potoka do požara, ki je zajel mizarstvo delavnico. PGD Gozd Martuljek pa z pomočjo dvignjenih blazin rešil ujetu poškodovano osebo izpod vozila. Kot vedno so nas pogostili in razkazali njihovo novo vozilo GVV-2, ki je svoje vlogo na vaji zelo dobro izpeljal.

V prihajajočih mesecih imamo kar nekaj idej za predavanja in pa tudi delavnice za otroke, prihaja namreč mesec oktober- mesec požarne varnosti, ki pa upamo, da jih bomo lahko realizirali. Želimo pa da nas podprete in sodelujete z nami, v kolikor nam bo izpeljava tega omogočena. Kljub krizi, ki nas obdaja si želimo, da ostajamo povezani in enotni vsaj v našem kraju.

Vabimo vas, da se nam pridružite pri tekmovalstvu s staro brizgalno, ki bo potekala na igrišču v Krašnji. Lahko se boste tudi sami preizkusili in se družili. Za razmak, razkužilo bo poskrbljeno :D

Za PGD Krašnja, Katja Pervinšek



Bar pod Lipo



MAR SE SME RES PRAV VSE?



V soboto 11.7. še pred 6. uro zjutraj nas je večji del prebivalcev Krašnje in sosednjih vasi zbudil nenaraven in oglušujoč hrup. Kasneje ugotovljeno je šlo za izpuščanje metana iz omrežja plinovodov zaradi vzdrževalnih del-popravil. Srž problema ne leži v dejstvu, da se je to (menda pod budnim očesom strokovnjakov) nujno zgodilo, pač pa da se o tako grobem posegu v okolje, zdravje in počitek ljudi ni prebivalcev obvestilo prej. Tisoči kubikov toplogrednega in ob velikih koncentracijah strupenega plina so bile mimo vseh pravil ob strašnem hrupu ob povsem neprimerni uri izpuščene v naše okolje. Ob klicu na Plinovode Ljubljana so mi (osebno) priznali, da je bila storjena napaka ampak, da se kljub temu ne bo spremenilo nič. Mar ni mogoče ljudi ali vsaj lokalnih PGD obvestiti o takem posegu? Morda plin pretočiti v cisterne? Pripraviti vsaj javno opravičilo? Mar se danes sme res prav vse? Se bomo zbudili in kaj ukrenili ali dovolili, da nas bo kdorkoli bo imel čas in interes utopil v strupu, ki mu bo takrat pri roki? Zase vem, da ne bom. Tudi ta zapis je priča temu.



Jure Jamšek



INFORMATIVNE DROBTINICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

Vstopili smo v obdobje zadnje tretjine letošnjega leta, ko bi se glede na pripravljeni program društva moralo dogajati še marsikaj tradicionalno prijetnega. Pričakovali smo, da se bodo razmere glede COVID 19 le spremenile in se umirile, da bi lahko nemoteno nadaljevali z izvajanjem vsaj dela letošnjih programskih zasnov. Kot kažejo trenutne razmere, pa se bomo morali žal, sprijazniti z dejstvom, da bo drugače od pričakovanih.

Zavedati se moramo, da vsaka organiziranost različnih aktivnosti v smislu ljubiteljskega pristopa k pripravi dogodkov že tako zahteva veliko odgovornosti. Le ta pa se je s številnimi ukrepi glede preprečitve širjenja virusa še bolj zahtevno dopolnila.

Nenehno obstaja velika skrb, da bi z nekaterimi organiziranimi društvenimi dejavnostmi, še bolj pa z organizacijami večjih prireditev glede možnosti širjenja virusa lahko škodovali sebi in drugim. Zato bomo v društvu še naprej pozorno sledili dogodkom in vsem priporočilom glede morebitnim čim bolj varnim možnostim izvajanja nekaterih naših programskih nalog, ki naj bi bile v tem letu še izvedljive.

Z mesecem oktobrom naj bi se začeli organizirati vadbi v telovadnici OŠ Krašnja in sicer funkcionalna vadba ter fizioterapevtska vadba z aerobiko. V Sončni dvorani v Lukovici pa naj bi steklo tudi rekreativno igranje malega nogometa. Če bodo omenjene aktivnosti potekale, vas bodo o tem, kot vedno obvestili mentorji dejavnosti.

Letošnji t.i. »sladki prireditvi«, tekem in pohodu za krof se bomo morali, žal po 35. letih neprekinjenih prireditev odpovedati. Še vedno pa upamo, da bi v primeru ugodnejše epidemiološke situacije in z varnejšimi ter sprejemljivejšimi organizacijskimi pogoji, v soboto, 14. novembra le organizirali 24. Šraufov spominski pohod in 26. decembra še tradicionalni pohod z lučkami na Limbarsko goro.

Vsi vemo, kako pomembno je, da ljudje vsaj delček svojega prostega časa namenimo športu in rekreaciji. Teh možnosti je izjemno veliko. V prav vseh letnih časih. ŠD Krašnja je v ta namen v svoj program tudi za leto 2020 vključilo dve zelo zanimivi akciji za vse starosti, ki omogočata individualne ali družinske aktivnosti. Gre za akcijo HOJA – TEK – KOLESARJENJE MOJA REKREACIJA ter za

pohodništvo k Šraufovemu gozjarju na Limbarsko goro. Da bi v njih sodelovali, morate v društveni pisarni prevzeti posebne evidenčne knjižice, seznanili pa vas bomo tudi z vsemi dodatnimi informacijami. Časa za osvojitev katere od spominskih medalj je še veliko. Za obdobje 2020/2021 še dobrih pet mesecev!

V društvu nam je žal, da nam zaradi znanih razlogov v tem letu ni bilo dano organizirati veselih taborniških uric naših učencev in orientacijskega pohoda po opisani poti.

Vse naštetu nas do neke mere opozarja na resnost epidemiološke situacije in nas postavlja pred veliko številnih vprašanj glede prihodnosti, v kateri si vsi skupaj prav gotovo najbolj želimo, da bi nas šport in rekreacija čim preje povezovala tako, kot pred časom epidemije. V duhu veselja, prijateljstva in v želji po zdravem načinu življenja!

VSI SKUPAJ SE POTRUDIMO IN PRISLUHIMO NAVODILOM STROKE IN JIH DOSLEDNO UPOŠTEVAJMO !!! To je edini način in najbolj prava pot, da bomo ostali zdravi mi in vsi ostali.

KLJUB VSEMU PA VARNO IN MAKSIMALNO IZKORISTITE VSE INDIVIDUALNE, DRUŽINSKE IN MORDA ŠE KATERE OSTALE MOŽNOSTI ZA OSEBNO SKRB ZDRAVEGA NAČINA ŽIVLJENJA!

Še nekaj ostalih informacij:

ŠD Krašnja v tem letu ni organiziralo rednega letnega občnega zbora, ampak smo svoje člane in tudi ostale preko spletne strani sd-krašnja.org konec meseca junija seznanili s poročilom o delu društva za leto 2019. Društvo pa je ob tem opravilo tudi vse potrebne administrativne in zakonske naloge poročanja o našem delu. (Ajpes in Občina Lukovica.)

Na seji IO društva smo se v mesecu juniju pogovarjali in se odločali o nekaterih smernicah, prilagojenih epidemiološki situaciji in ostalim danim možnostim.

Sprejeli smo pomemben sklep, ki se nanaša na plačilo članarine za leto 2020 in ga v zvezi s tem z obvestilom in računom poslali vsem članom društva, ki so imeli potrjen status članstva na dan 31. 12. 2019.

Nekateri so članarino plačali že pred tem, nekateri so se vabilu odzvali po prejetju računa, je pa še kar veliko članov, ki so to našo prošnjo prezrli, zato jih tudi ob tej priložnosti še enkrat prosimo, da naj to opravijo čim prej.

Članstvo v društvu postaja iz leta v leto manjše, kljub temu, da nekatere organizirane društvene vadbe in ostale akcije obiskuje kar veliko ljudi. Nekaterim med njimi ni mar do pripadnosti društvu, ki jim vse to omogoča. Še posebej zaskrbljujoča pa je situacija med mladimi (predšolskimi in šoloobveznimi), ki jih je uradno v društvu le peščica kljub možnosti včlanitve brez plačila članarine.

Vseh, ki boste z društvom še nadalje sodelovali kot člani in vseh, ki se boste za članstvo odločili, bomo zelo veseli!

Vse članske formalnosti pa lahko uredite v času uradnih ur in sicer vsak ponedeljek med 19. in 20. uro v društveni pisarni.

Če bi se kdo od članov društva želel **opremiti s pohodnimi palicami**, sporočamo, da imamo nekaj parov na zalogi. Proizvajalec zelo kvalitetnih, predvsem pa vzdržljivih pohodnih palic je podjetje TEHNOMAT iz Kranja. Cena za par pa je zelo ugodnih – le 26,00 €.

Društveno glasilo Informator oz. njegova priprava in izdaja je prav v vsem odvisna od maloštevilnih dopisnikov in sredstev, ki jih običajno darujejo naši krajanji in člani za novoletne koledarje.

Tokratna številka nekoliko kasni in je skromnejša tudi vsebinsko. Vzrok pa je preprost, kajti zaradi epidemije COVID 19 in tudi zaradi časa počitnic in dopustov ter neaktivnosti društev, razen tekočih obveznosti PGD, se v KS Krašnja ni zgodilo prav veliko dogodkov. Potrudili smo se, da smo zbrali nekaj najpomembnejših, zato smo počakali začetek pouka in vrtčevskih aktivnosti in še kaj.

Po vsej verjetnosti bo letošnja naslednja in skoraj zagotovo tudi zadnja številka Informatorja izšla šele v prvi polovici meseca decembra.

Če ima kdorkoli od naših krajanov ali članov društva željo po objavi članka(ov), bomo sodelovanja zelo veseli. Sicer pa naj še enkrat več poudarimo, da je primarni namen izdajanja krajevnega glasila ta, da z besedami in stavki ter fotografijami ustvarimo čim več zanimivega arhiva, ki bo nekoč zagotovo vredna zgodovinska dediščina za rodove, ki prihajajo.

Vsekakor pa je potrebno poudariti in se zahvaliti vsem dosedanjim ustvarjalcem glasila, ki si vzamejo čas in s povsem ljubiteljsko vztrajnostjo polnijo strani glasila, ki jih številni vsakič tako nestrno čakate.

V junijski številki glasila smo vas seznanili z možnostjo, da v našem društvu lahko kupite 9. izdano knjigo Igorja Gošteta z naslovom. »V ZAKULISJU« Vsebina knjige je izjemno zanimiva in vsebinsko zajema številne poglede pisatelja in sicer o njegovih pogledih na dolgoletna delovanja v različnih medijih. Pisatelj pa se ni izognil tudi pisanju o zakulisju delovanja politike, županov in direktorjev nekaterih javnih zavodov.

Naj spomnimo. Igor Gošte je bil dolgoletni odgovorni urednik televizije ETV, ki je z svojim delom in tudi z velikim spoštovanjem do našega društva enako veliko prispeval tudi k informiranju javnosti o našem delu. Kot zanimivost pa naj omenimo, da je na naslovnici omenjene knjige Igorjeva karikatura, ki smo mu jo v zahvalo za sodelovanja poklonili za njegov praznik Abrahama.

Spomnimo naj vas tudi na povabilo županje Občine Lukovica gospe mag. Olge Vrankar, ki občane v znamenju 25. obletnice Občine Lukovica vabi na **3. JESENSKI POHOD PO MEJI OBČINE LUKOVICA.**

Pohod bo organiziran v dveh etapah in sicer, 25. in 26. septembra, vsakič z zborom pohodnikov ob 6. uri pred občinsko zgradbo.

Prijave in dodatne informacije so možne do 23. 9. 2020 na TŠD Korenina, bogdan.ca-

puder@gmail.com oz. na telefonsko številko Bogdan Capuder 041 318 642.

Več o tem zanimivem rekreativnem dogodku pa si preberite v avgustovski izdaji glasila ROKOVNJAČ in sicer na 5. strani.

Pohoda sta kot nalašč za združiti prijetno s koristnim, zato pričakujemo, da se ju boste v čim večjem številu udeležili tudi člani ŠD Krašnja in krajanji naše KS.

Vse udeležence pa prosimo, da glede preprečevanja možnosti okužb s COVID 19, med pohodoma in v preostalem času druženja NUJNO upoštevate navodila organizatorja !!!

Toliko o nekaterih tekočih informacijah ŠD Krašnja v upanju, da bodo že kasnejše lepše in prijetnejše.

OSTANITE ZDRAVI !!!

Marjan Štrukelj

3. JESENSKI POHOD PO MEJI OBČINE LUKOVICA V ZNAMENJU 25 – LETNICE NAŠE OBČINE.



ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

ČE STE POZORNO PREGLEDALI VSEBINO ZADNJE IZDAJE OBČINSKEGA GLASILA ROKOVNJAČ, NAJBRŽ NA 5. STRANI NISTE SPREGLEDALI VABILA ŽUPANJE GOSPE MAG. OLGE VRANKAR IN TŠD KORENINA NA 3. JESENSKI POHOD PO MEJI OBČINE LUKOVICA, KI BO LETOS POTEKAL V DVEH DELIH IN SICER:

V PETEK, 25. SEPTEMBRA (južna etapa) in naslednji dan, V SOBOTO, 26. SEPTEMBRA (severna etapa). Natančen opis poti je opisan v glasilu Rokovnjač – avgust 2020, letnik XXI, številka 5, izid: 27. 8. 2020.

V obeh primerih je zborna mesto pred občinsko stavbo ob 6. uri. Obakrat bo za vrnitev v Lukovico oz. na ponovni start na Trojane organiziran tudi avtobusni prevoz. Na zaključku obeh etap bo organiziran tudi topli obrok.

Pohodniki, ki bodo sodelovali oba dneva, bodo prejeli spominsko majico in kapo. Za en opravljen pohod pa bodo pohodniki prejeli spominsko majico.

Prijave in dodatne informacije do 23. 9. 2020:

**TŠD KORENINA, bogdan.capuder@gmail.com
Bogdan Capuder 041 318 642**

NAŠA OBČINA JE IZJEMNO LEPA IN SLIKOVITA, ZATO JE IZBRANA POT 3. JESENSKEGA POHODA IZJEMNA PRILOŽNOST, DA JO DOŽIVIMO V DOBRI DRUŽBI IN NEOKRNJENI NARAVI.

VABLJENI !



OB TEJ PRILOŽNOSTI VAS ŠD KRAŠNJA TUDI OBVEŠČA, DA LETOŠNJEGA 35. TEKA IN 27. POHODA ZA KROF TER KROFKOVEGA TEKA, KI SMO JIH NAČRTOVALI ZA NEDELJO, 4. 10. 2020 NE BOMO ORGANIZIRALI. Z ODPOVEDJO PRIREDITVE ŽELIMO PRISPEVATI K OMEJEVANJU MOŽNOSTI NADALJNIH OKUŽB Z VIRUSOM COVID 19.

ŠD KRAŠNJA

POLLETNA »INVENTURA« POHODOV K ŠRAUFOVEMU GOJZARJU NA LIMBARSKO GORO

ČAS JE ŽE, DA SE BODO NEKATERI POSLADKALI Z REZINO OZIROMA KAR Z REZINAMA SLASTNE TORTE.

Z letošnjim 1. marcem se je začela že 19. akcija ŠD Krašnja s pohodi na Limbarsko goro, katere primarni namen je, da se čim več naših članov in krajanov individualno ali družinsko, pa tudi s prijatelji poda na pot na 763 m visoko Limbarsko goro. Društvo je že pred 18. leti v gostilno Urankar namestilo velik lesen gojzar, ki je namenjen oddaji vpisnih listkov, ki so na voljo le v gostinskem lokalu. Za pravilno opravljen posamezni pohod pa se mora pohodnik vpisati v vpisno knjigo (PD Blagovica), ki je nameščena zunaj ali v vpisno knjigo s katero razpolaga gostilna. Izpolniti mora vpisni li-

stek in ga oddati v omenjeni gojzar. Ker pa se včasih zgodi, da je gostinski lokal zaprt in prevzem listka(ov) ni možen, to pohodniki lahko storijo naknadno, kot rečeno le na podlagi predhodnih vpisov v eno izmed knjig.

Pohodnik lahko v primeru, da je pohod opravil s podaljšanjem le tega do Golčaja, kjer se mora tudi vpisati v knjigo



in se vrača po isti poti nazaj do Limbarske gore in ponovi podpis v knjigi., lahko v tem prime-

ru izpolni dva listka.

Akcija je organizirana tako, da društvo vsem udeležencem zaupa v verodostojnost opravljenih pohodov, ki pa naj ne bi bili krajši od 6 – 7 km ne glede na starost pohodnika. Vse ostalo ni korektno in nepošteno do organizatorja in tudi nepošteno do samega sebe!

Vsakoletna akcija traja od 1. marca do zadnjega februarja v naslednjem letu. Za najbolj dejavne pohodnike, ki v enem letu opravijo 50 pohodov ali več, ŠD Krašnja pripravi ustrezne spominske medalje. Občasno pa tudi sladkane z rezinami torte, do katere pa je možno priti z le enim samim pohodom v treh mesecih in imeti pri tem nekaj sreče pri žrebanju.

Z letošnjim potekom akcije za katero je minilo že pol leta, smo glede na vse težave, ki nam jih povzroča epidemija oz. virus COVID 19 lahko kar zadovoljni. Še posebej, ker je ves mesec april minil v znamenju prepovedi gibanja v druge občine.

Kot vedno, smo tudi tokrat pregledali in prešteli vse vpisne listke, ki so bili v gojzar oddani v času od 1. marca do 31. avgusta in ugotovili, da se je akcije v tem času udeležilo 18 pohodnikov, ki so skupaj zbrali 270 pohodov. V vseh dosedanjih osemnajstih letih in pol pa natanko 31.330.

K skupni zbirki 269 vpisnih listkov je 18 posameznikov opravilo naslednje število pohodov:

Tomaž Andrejka 69, Francka Kovič in Marjan Štrukelj 62, Darko Tič 33, Janez Cerar 11, Brina Tič 8, Mira Andrejka 6, Brigita Avbelj 4, Janez Čebulj 3, po dva pohoda so opravili: Maruša Čebulj, Franci Žavbi in Bori Štrukelj, za en vzpon na Limbarsko goro z vpisom v Šraufov gojzar pa so se odločili: Ela Mežnaršič, Ana Čebulj, Miha Drobne, Jaka Drobne, Anka Drobne in Romana Močnik Žavbi.

Vsem udeležencem se najlepše zahvaljujemo za sodelovanje, nekaterim pa tudi iskreno čestitamo za pohodniško pridnost in vztrajnost. Prihaja jesen, ki je izjemno primeren čas za pohodništvo, zato vabljeni k sodelovanju tudi še naprej in veseli bomo, če



23. SEPTEMBER DRŽAVNI PRAZNIK, » DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA »

V SREDO, 23. SEPTEMBRA BOMO V SLOVENIJI PRVIČ OBELEŽILI DRŽAVNI PRAZNIK – DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA, KI NI DELA PROST DAN.

OBČINA LUKOVICA JE TUDI ŠD KRAŠNJA SEZNANILA Z OBVESTILOM IN VABILOM OKSZDRUŽENJA ŠPORTNIH ZVEZ, DA BI NA PRAZNIČNI DAN, PRAV VSI, KI TO LAHKO, VSAJ DELČEK PROSTEGA ČASA NAMENILI TELESNI DEJAVNOSTI.

V ČASU, KO SE SOOČAMO Z EPIDEMIJO VIRUSA COVID 19, SMO SE V ŠD KRAŠNJA ODLOČILI, DA DO NADALJNEGA NE BOMO ORGANIZIRALI MNOŽIČNIH PRIREDITEV, SAJ S TO ODLOČITVIJO ŽELIMO PRISPEVATI K IZOGIBU MOŽNOSTI NADALJNEGA ŠIRJENJA OKUŽB.

K SREČI PA NAM ŠPORT IN REKREACIJA KLJUB ŠTEVILNIM OMEJITVAM IN UKREPOM GLEDE OKUŽB Z VIRUSOM OMOGOČATA, DA SMO VSEENO LAHKO TELOSNO DEJAVNI. NAJBOLJ VARNO JE, DA SE ZA REKREACIJO ODLOČAMO INDIVIDUALNO ALI V KROGU SVOJIH DRUŽIN ČIM VEČ NA SVEŽEM ZRAKU IN, DA DOSLEDNO UPOŠTEVAMO VSA STROKOVNA NAVODILA.

Spoštovani člani društva, krajanke in krajan!

Kljub temu, da praznik »DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA« ni dela prost dan, vas vabimo, da v času, ki vam bo to na praznični dan dovoljeval, naredite nekaj koristnega za svoje telo.

Možnosti je zares veliko. Ali boste naredili sprehod, se popeljali s kolesom, boste tekli, odšli plavat, igrati igre z žogo,..... kakorkoli že boste aktivni, boste na ta način koristili sebi, ne glede na starost.

AKTIVNO OBELEŽITE PRAZNIK DAN – SLOVENSKEGA ŠPORTA, KI JE PRAZNIK S POSEBNIM POMENOM, POSVEČEN SLOVENSKEMU ŠPORTU IN PROMOCIJI ŠPORTA V NAJŠIRŠEM SMISLU!



Karkoli vam bo na ta praznični dan pomagalo ogreti telo in srcu pomagalo, da bo živahneje poskočilo, vam ŠD Krašnja želi veliko sreče in veselja.

Veseli bomo, če nam boste o vaši aktivnosti kaj lepega in zanimivega napisali ter podkrepili tudi s fotografijo, kar bomo z veseljem objavili v zadnjem letošnjem Informatorju v mesecu decembru.

ISKRENE ČESTITKE ZA PRAZNIK DAN – SLOVENSKEGA ŠPORTA IN SREČNO !!!

se bo število udeležencev v naslednjih treh mesecih povečalo.

VSEKAKOR PA VAM PRIPOROČAMO IN VAS OPOZARJAMO, DA PRI VSEH REKREATIVNIH AKTIVNOSTIH SKUŠATE MAKSIMALNO UPOŠTEVATI UKREPE GLEDE PREPREČITVE ŠIRJENJA VIRUSA COVID 19 !!!!

Obljuba za sladkanje s torto ni pozabljena!



Meseca marca smo v Informatorju že objavili devetnajst imen, ki so si s pohodi na Limbarsko goro že v obdobju september 2019 – februar 2020 zaslužili rezino torte. Teh pohodnikov je bilo 19. Srečanje v gostinskem lokalu Bar pod lipo smo nato načrtovali po štetju listkov za obdobje marec – maj 2020, a so se ravno v tem času zaradi epidemiološke situacije

pogoji za srečanje precej zaostri. Preprosto. Nismo imeli poguma, da bi to nalogo opravili, še manj pa, da bi kakorkoli vplivali na možnosti okužb.

Sledilo je tudi še drugo tri mesečno obdobje letošnje akcije (junij – avgust) in počakali smo, da se le to konča in, da potem v mesecu septembru končno le izpolnimo svojo obljubo. Kot trenutno kaže, bo zadeva izvedljiva.

Za navedeno obdobje bomo razdelili 36 rezin torte. S terminom prevzema le teh pa vas bomo obvestili v drugi polovici meseca septembra.

Nekaj pohodnikov si bo lahko privoščilo kar dve rezini, nekateri pa eno rezino torte, ne glede na število opravljenih pohodov. Žreb imen tokrat ni bil potreben, ker število sodelujočih v nobenem primeru tromesečja ni preseglo števila 19, kar pomeni tudi zaporedno številko let trajanja te društvene pohodniške akcije.

Na srečanje in sladkanje bo povabljenih 23 pohodnic in pohodnikov in sicer:

Andrejka Tomaž, Kovič Francka, Marjan Štrukelj, Janez Cerar, Mira Andrejka, Brigita Avbelj, Darko Tič, Janez Čebulj, Brina Tič, Bori Štrukelj, Maruša Čebulj, Ela Mežnaršič, Ana

Čebulj, Miha Drobne, Jaka Drobne, Anka Drobne, Romana Močnik Žavbi, Franci Žavbi, Milena Urankar, Vinko Urankar, Jure Jamšek, Jernej Tič in Mojca Žavbi Tič.

Naslednje sladkanje naj bi bilo po zaključku obdobja september – november 2020, a le v primeru, da si bo s pohodi k Šraufovemu gozdarju rezino torte prislužilo vsaj devetnajst pohodnikov. Če pa jih bo več, kar si seveda želimo, bomo opravili žrebanje. V nasprotnem primeru pa bomo počakali še zadnje tri mesece letošnje akcije, vse do konca meseca februarja 2021. Do takrat pa je realno pričakovati, da se bo le nabralo 19 imen udeležencev in, da bo zopet lahko izpolnili »sladko« obljubo.

Vabljeni k hoji v naravi! V tem primeru čim večkrat do nam bližnje Limbarske gore. Pa korrektно! Brez nekaj 100 m izbranih bližnjih poti in brez pomoči bencinskih hlapov. Ko govorimo o pohodništvu, je logično, da kolesarjenje v akcijo ni vključeno!

Želimo vam varen korak in obilo užitkov v prelepi jesenski preobleki narave in tudi še v času, ko bo že hladneje in, ko bodo morda gozdne steze že pobeljene s snegom.

Marjan Štrukelj – predsednik društva

EVGEN, ALENKA IN PRIMOŽ, VSE NAJBOLJŠE ZA VAŠ ŽIVLJENSKI PRAZNIK!

Ta čuden čas, ki nam ga še vedno povzroča COVID 19, je v marsičem ustavil čas za številne načrtovane dogodke tudi v naši KS. Nič drugače ni tudi s prispevki za naše glasilo, ki so običajno namenjeni prav zapisom in poročanj o vsem tem. Nikoli jih ne zmanjka! Tokratni prispevki pa se zbirajo, kot kapljice vode v najbolj sušnih obdobjih, kar pomeni, da bo trajalo še kar nekaj časa, da bomo uspeli izdati glasilo Informator. Najverjetneje tekom meseca septembra.

Kakorkoli že bo, v ŠD Krašnja glede čestitk za življenjske jubileje nikakor nismo želeli prezreti imen Evgena Ličen, Alenke Železnik in Primoža Dolinšek, katerim se praznovanja naglo bližajo. Morda bodo naše voščilo brali že v času, ko bo praznovanje že mimo, morda pa bomo izreke voščil le še ujeli v pravem času. Najbolj pomembno je, da njihovega praznovanja ne želimo prezreti.

EVGEN LIČEN (je) bo 70 let življenja dopolnil 9. septembra, ALENKA ŽELEZNIK bo 27. septembra dopolnila 30 let, PRIMOŽ DOLINŠEK pa se bo na letošnji praznik Dneva reformacije, 31. oktobra srečal z Abrahamom.

Dragi in spoštovani prijatelji!

Evgen! Naše društvo bo prihodnje leto praznovalo že 50. obletnico delovanja. Ves ta čas si bil

zvest članstvu in predvsem v času delovanja NK Napredek eden od glavnih mož, ki so skrbeli, da smo znali in zmogli organizirano delovati. Tudi še kasneje si se po svojih najboljših močeh in času, ki ti ga je dopuščalo življenje v novem bivalnem okolju, vedno rad in s ponosom vključeval ali drugače sodeloval z društvom.

Najbrž pa te bo v času, ko boš praznoval svoj življenjski jubilej, obšla tudi marsikatera misel še na čas, ko smo se takrat še mladi fantje v Krašnji znali marsikaj dogovoriti in uresničiti.

Dragi Evgen. Za ves ta čas in za vso preteklost in številne lepe skupne spomine, ki so nas in nas še vedno vežejo, se ti v imenu društva iskreno zahvaljujem z najlepšimi željami za prihodnost. Predvsem pa ti želim obilo zdravja in trdnega upanja, da vama bo z Ivico v prihodnosti uspelo to, kar si najbolj želite.



Alenka prihaja iz moravškega konca in se je k ŠD Krašnja priključila zaradi želje pridobivanja in vzdrževanja potrebne telesne moči, ki jo pogosto potrebuje za obiskovanje planin in gora, kar ji je v posebno veliko veselje. V nekaj letih, odkar obiskuje funkcionalno vadbo, ni pridobila le potrebno telesno moč in vzdržljivost, ampak je v Krašnji, v svoji vadbni skupini našla tudi veliko prijateljev in prijateljic.

Spoštovana Alenka. Za tvoj 30. rojstni dan ti v imenu ŠD Krašnja in tudi v imenu vseh ostalih članov, predvsem pa tvojih »vadbениh« prijateljev želim vse najboljše, obilo zdravja, varnih poti in še naprej nešteto prečudovitih pogledov na prelep planinski svet.

ROMANJE V BORJE

Slika: Romanrji_Golčaj_26072020.jpeg

Nedelja 26. julij 2020. Poletje na vrhuncu, le vreme tega ni potrjevalo. Ob 7. uri sva se odpeljala proti Krašnji. Pohodniki so že pili kavo v Marinkini kuhinji. Avto sem parkiral pred župniščem, da ga bo župnik po maši blagoslovil. Prispevek za nakup vozil namenjenih misijonarjem v Afriki, sem dal sestrični, da ga bo oddala župniku.

Grega, Hana, Bor, Franci, Romana, Mira in Tomaž smo peš poromali v Borje, kjer so praznovali god svetih Jakoba in Krištofa, zavetnika farne cerkve. Jakob je bil Jezusov učenec in prvi apostol, ki je leta 44 po Kristusu, umrl mučeniške smrti zaradi širjenja krščanske vere. Jakob je zavetnik romarjev, Krištof pa šoferjev.

Iz Krašnje do Borja je približno 10 km in dve uri hoje. Hodili smo dokaj hitro in pravočasno prišli do cerkve v vasi Borje. Mašo sta vodila domači župnik in Miro Šlibar, upokojeni bolnišnični vikar, ki je v pridigi poudaril pomembnost hoje za človeka.

Po koncu maše so domači pogostili vse zbrane. Letos nas je bilo zaradi korone neko-

Primož je, odkar se je z družino preselil v Krašnjo, tisti »pravi krajan,« ki z delom in pripadnostjo ne le našemu društvu vedno rad sodeluje in pomaga. Tudi on se zaveda, kako pomembno je vsaj nekaj prostega časa nameniti športni rekreaciji. Še posebej, ker ga njegovo aktivno podjetniško delo, Primož je namreč samostojni optik, vsak delovni dan bolj ali manj omejuje, da bi vsaj nekaj rekreativnega lahko postoril tudi med delovnim časom. Zato z veseljem obiskuje funkcionalno vadbo, pogostokrat pa ga je moč opaziti, kako se s hitrimi koraki poda na peš poti skozi vas ali po njeni bližnji okolici in seveda, tudi še kam drugam.

Primož pa je ŠD Krašnja naklonjen tudi z materialno pomočjo, ki jo venomer izkazuje z darovanjem nekaterih izdelkov za srečelov ali za objavo Informatorjevih križank,..... njegova največja in za društvo najvrednejša pomoč pa se izkazuje pri organizacijah Šraufovih spominskih pohodih, ko nam za pohodnike vedno podari velike količine stekleničene naravne vode njegove blagovne znamke.

Spoštovani Primož. Vse to je vredno veliko več, da bi zadostovala le besedica »hvala.«

Za jubilej sprejmi naše najlepše čestitke z najlepšimi željami za prihodnost. Predvsem pa naj te vedno spremlja zdravje, osebna in družinska sreča in naj se ti v nadaljnjem življenju izpolnijo tudi vse ostale skrite želje in cilji.

Dragi prijatelji, želimo vam prijetno praznovanje!

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

liko manj, kot v preteklih letih. Pred odhodom sva se s Francijem zapletla v krajši pogovor z vikarjem Šlibarjem. Nagovoril naju je on, ko je videl, da sva pohodnika. Med drugim je povedal, da rad hodi, da trikrat na leto mašuje v kapelici na Kredarici (5. avgusta - Marija Snežna, 15. avgusta - Veliki Šmaren in 8. septembra - Mali Šmaren) in naju povabil, naj se udeleživa katere od maš.

Nazaj grede je bilo vroče in soparno. Večina se je v Krašnjo vrnila kot sopotniki v avtomobilih. S Francijem sva šla peš. Franci ima dolg korak, zato sem ga s težavo lovil in sopihal za njim. Ustavila sva se v gostilni na Limbarski gori, nekaj popila in izpolnila listke za Šraufov gojzar.

Fotografija: Hana Rožič
Besedilo: Tomaž Andrejka



S KOLESOM NA ŠTREKNO



V nedeljo 19. julij 2020 sem po zajtrku namestil kolesi na prtljažnik. Odpeljala sva se na Koroško. Prvotni načrt, da se zapeljeva do Jesenic, sem opustil, ker je vremenska napoved za severozahodno Slovenijo obetala oblačno vreme z možnimi plohami in temperaturami do 17 stopinj. V zadnjem hipu sem se odločil za Štekno, ki so jo odprli lansko leto. Gre za asfaltirano kolesarsko progo na delu trase nekdanje železniške proge med Velenjem in Dravogradom.

Kolesarska proga se začne v vasi Gornji Dolič, prvi vasi po izhodu iz Hude luknje. Na parkirišču je bilo parkiranih nekaj avtov s kolesarskimi prtljažniki. Začela sva v sončnem vremenu. Po krajšem vzponu in vožnji skozi dva predora sva prikolesarila do Mislinje, kjer je najvišja točka poti. V senci in navzdol je bilo hladno, zato sem si na roke namestil rokavnike, na glavo pod čelado pa trak. Položni spust proti Slovenj Gradcu poteka po lepo obdelani dolini. Na desni je pogorje Pohorja, na levi se vzpenja Uršlja gora in drugi hribi.

V središču Slovenj Gradca sva si ogledala, od zunaj gotoko v notranjosti pa baročno opremljeno cerkev, nato pa pred sosednjo kavarno na Glavnem trgu popila kavo. Nadaljevala sva v smeri Dravograda. Ob obnovljenem starem železnem železniškem mostu sva se fotografirala.

Nebo proti Dravogradu se je vedno bolj zapiralo s temnimi oblaki. V Otiškem vrhu so padle prve dežne kaplje. Obrnila sva. Na bencinskem servisu sem se ustavil in predlagal, da vedriva.

Zapeljala sva okrog vogala do bifeja, a so kolesarji na pokriti terasi že zasedli vse mize, ob katere je bilo mogoče postaviti še kolesa. Mira si je oblekla pelerino in se odpeljala. Šel sem za njo. Ker je dež še močnejše padal, sem se ustavil pod napuščem poslovnega objekta, iz nahrbtnika potegnil pelerino, jo navlekel nase, namestil rokavice in čelado in se odpeljal.

Poganjal sem na vso moč, a Mire nisem dohitel, telefon sem pa pozabil v avtu in je zato nisem mogel poklicati. Vozil sem po isti trasi, kot sva prišla, in opazoval, če bi jo ob poti kje videl.

Imel sem občutek, da mi dež sledi. Večji del kolesarske poti pred mano je bil še suh. Bil sem žejen, dvakrat sem se za hip ustavil in na bližnji jablani utrgal zeleni jabolki, ki sem ju med vožnjo pojedel. Koščki jabolka so se mi zatikali v grlu. Poplaknil sem jih z vodo iz bidona. Malo pred Mislinjo se je nebo zaprlo. Iz težkih oblakov se je vilo. Pod gosto smreko sem se ustavil in si na glavo pod čelado namestil še kapuco pelerine. Nadaljeval sem z vožnjo, ker sem se bal, da me Mira v dežju čaka pri avtomobilu. Izpod obeh koles me je špricala deževnica, dežne kaplje so me bičale po obrazu. Kmalu sem imel hlače, rokavice, nogavice in čevlje premočene. Začelo me je hladiti. Na srečo sem bil blizu cilja. Prevozil sem oba tunela in se spustil do gostilne ob cesti. Mire ni bilo pod nobenim napuščem, zapeljal sem se do avtomobila na parkirišču, tudi tam je ni bilo.

Deževati je prenehalo in pokazalo se je sonce. Odprl sem avto in jo poklical. Bila je še na poti, nekje sva se zgrešila. Premočen sem bil do kože. Zgornji del pod pelerino je bil moker od potu, kolesarske hlače, spodnjice, nogavice in čevlji pa zaradi dežja. Preoblekel sem v suha oblačila. Čez 20 minut se je pripeljala Mira. Z obraza sem razbral, da je jezna kot risa.

Med vožnjo proti domu sva sklenila, da se na Štekno še kdaj vrneva in prevoziwa še del Dravske kolesarske poti, od Otiškega vrha proti Dravogradu in naprej do jezera Labot na avstrijski strani.

Lepo urejena Štekna vabi kolesarje. V celotni dolžini 24 kilometrov med Gornjim Doličem in Otiškim Vrhom je asfaltirana, enotno označena ter ločena od prometa. Ob poti so kolesarjem in uporabnikom na voljo številna postajališča z vso opremo. Z blagim in enakomernim naklonom je pot še posebej primerna za družine in starejše. V Otiškem Vrhju pot doseže 345 metrov nadmorske višine, v Mislinji pa na najvišji točki kar 590 metrov. A naj vas ta podatek ne prestraši. Pot je speljana tako lepo, da vzpona skoraj ne čutiš. Več o Štekni si lahko prebere na spletni strani: <https://stekna.si/>.



Tomaž Andrejka

PETRU PIRNATU V SLOVO



V življenju nam je dano, da se srečujemo z mnogimi ljudmi. Le bežno, pogosteje,... so pa tudi srečanja, iz katerih pogostost postane stalnica in medčloveška vez, ki ji običajno pravimo prijateljstvo. In je bil eden izmed tistih ljudi, ki sem ga najprej srečal bežno, potem vedno pogosteje, tolikokrat, da sva postala zelo dobra prijatelja. Pa ne le midva. Peter je v Krašnjo vrsto let prihajal kot eden od pevcev Okteta bratov Pirnat, še mnogo večkrat pa, kot velik ljubitelj športa in rekreacije. Prav on je bil tisti, ki nas je nekaj športnih navdušencev v Krašnji v zaključku obdobja osemdesetih let spoznal in naučil metanja varpe. Najprej še kot član svoje matične ekipe v Ljubljani, kasneje pa je svoje znanje v tem športu in tudi številne lepe ekipe rezultate vrsto let delil z ekipo ŠD Krašnja. Na tisoče lučajev smo zmetali skupaj na treningih in številnih tekmovanjih po Sloveniji. Nekajkrat tudi s športnimi prijatelji – varpisti iz Švedske. Težko bi se dalo prešteti trenutke, ki smo jih ob vračanjih iz tekmovanj domov preživeli s prijetnimi klepeti prav v senci pred njegovo hišo na Krakovski ulici v Domžalah. Koliko prijaznih besed dobrodošlice nam je ob teh priložnostih namenila tudi njegova, žal že pokojna žena Nuša. Kadarkoli premišlujem o Petru in o najinem in našem prijateljstvu pa tudi sodelovanjih in njegovi tudi siceršnji veliki naklonjenosti naši vasi, me ob njegovem odhodu v večnost prevevajo same lepe in spoštljive misli. Misli o prijaznih pogovorih, športnem in kulturnem sodelovanju in zagotovo bi se našlo še marsikaj spominsko spoštljivega in lepega.

PETER PIRNAT se je rodil 24. avgusta 1934. leta v številni družini očetu Jerneju in mami Matildi v Jaršah. Imel je devet bratov in eno sestro. Umrli je 26. julija, zadnje slovo s pogrebno mašo v cerkvi Marijinega vnebovzetja v Domžalah pa je bilo 30. julija 2020. Pokopan je bil na pokopališču ob farni cerkvi.

Dragi Peter.

Naj se iz teh nekaj mojih poslovnih besed prepozna hvaležnost za dolgoletno prijateljstvo tudi s čudovito mislijo, ki jo je tvoj brat Srečko leta 2007 povedal ob priliki vašega jubilejnega koncerta ob 50. obletnici Okteta bratov Pirnat. Takole se je izrazil: »**Petje je veselje, ki ga ne moreš primerjati z nobeno bolj plemenito stvarjo. Milostjo. To je način življenja, najbolj prava pot.**«

Dragi Peter, počivaj v miru!

V imenu ŠD Krašnja in v imenu vseh tvojih prijateljev in znancev iz Krašnje,



Marjan Štrukelj – predsednik društva



L I P A
Janez Hribar, s.p.

Pelechova 18
1235 Radomlje
Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net

papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopiranih strojev

dent d.o.o.
ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

MOŠNJIČEK

LETOŠNJI JE NAMENJEN DRUŽINI POKOJNEGA ALPINISTA DAVA KARNIČARJA

V letošnjem letu mineva že 18. leto, ko ŠD Krašnja poleg osnovnega športno rekreativnega programa k temu dodaja tudi prizadevanje za **zbiranje prostovoljnih prispevkov v t.i. društveni dobrodelni mošnjiček**, ki jih namenja za različne potrebe. Za posamezno leto pa se o namenu zbiranja prostovoljnih prispevkov odločimo na seji IO.

Za leto 2020 smo se odločili, da bomo zbrane prostovoljne prispevke namenili družini pokojnega DAVA KARNIČARJA iz Zgornje Jezerskega, izjemno uspešnega slovenskega alpinista, ekstremnega alpskega smučarja, inštruktorja, gorskega reševalca, učitelja in trenerja smučanja in tudi avtorja knjig, ki se je 16. septembra 2019 pri gozdarskem delu, v bližini doma smrtno ponesrečil. Njegov največji športni podvig pa je bil zagotovo ta, da se je leta 2000, kot prvi človek na svetu s smučmi spustil iz vrha strehe sveta – Mount Everesta.

Davo je na ta tragični dan zapustil osem otrok in ženo Petro, ki se je tako v hipu, skupaj z otroki soočila s kruto resnico in s številnimi vprašanji za prihodnost.

Dava Karničarja smo v Krašnji spoznali prav v času, ko je blestel s številnimi dosežki. To je bilo pred leti, na enem izmed predvečerov pred Šraufovim spominskim pohodom. ko smo v avli šole še pripravljali spominske večere. V društvu smo bili z njegovim obiskom



počašчени!

Drugič in zadnjič smo se z Davom v Krašnji srečali lanskega meseca maja, ko smo ga, kot gosta povabili na 23. Šraufov spominski pohod, kar je številne pohodnike, ki so se z njim srečali, se rokovali, pogovarjali in se fotografirali, zelo razveselilo.

Ob njegovi smrti smo v ŠD Krašnja, v glasilu Informator (oktober števil. 229) Davu zapisali nekaj poslovnih besed. Kot povedano, pa smo se tudi odločili, da Petrini družini skušamo vsaj malo pomagati tudi z našim društvenim dobrodelnim mošnjičkom, za katerega upamo, da boste kot naši člani, krajan, kot krajevna društva ali kot bralci glasila, podjetniki in ostali, znali prisluhniti in pomagati po svojih najboljših močeh. Kot vedno, bomo tudi tokrat o naši dobrodelni akciji javnost seznanjali v Informatorju.

Trenutno zbrana vsota prostovoljnih prispevkov v mošnjičku znaša 104,40€ in hvala vsem dosedanjim darovalcem.

Kako lahko sodelujete in pomagate?

- z neposrednimi vplačili prispevkov v društveni pisarni (ponedeljki od 19.-20. ure);
- z nakazili na TRR: Športno društvo Kra-

šnja, Krašnja 14 1225 Lukovica

- številka: 0230 2001 6496 319 s pripisom: MOŠNJIČEK 2020;
- s sodelovanji na morebitnih dopisnih licitacijah za podarjena darila (športna oprema, rekviziti) od znanih slovenskih športnic in športnikov;
- z vplačili prostovoljnega prispevka na društvenih prireditvah in ostalih srečanjih;
- z odprodajo ostalih priložnostnih daril.

K naši akciji se je s podarjenimi petimi gobelini: ŽANJICE, VRTNICE, ZADNJA VEČERJA, NARAVA in OPOLDANSKA MOLITEV pridružila tudi družina Rems iz Zagorice pri Rovah. Gobelini so delo pokojne mame Marije Rems.

Kogarkoli bi prevzem gobelinov zanimal, naj se oglasi v društveni pisarni ali naj pokliče telefonsko številko 041 612 702 (Marjan.) Ko smo o možnosti prevzema gobelinov poročali prvič, smo poudarili, da jih je možno dobiti po ceni dogovora. Do sedaj ni bilo nikakršnega interesa. Verjetno ste mnogi predvidevali, da bodo cene previsoke. Temu pa ni tako!

Po naši oceni bi bilo možno gobeline prejeti po naslednji ceni: ŽANJICE za 50,00 €, VRTNICE 20,00 €, ZADNJA VEČERJA in NARAVA 80,00 € in OPOLDANSKA MOLITEV 50,00 €.

Fotografije gobelinov objavljamo še enkrat in upamo, da nam bo uspelo dobrodelnost družine Rems realizirati v korist družine pokojnega alpinista.

Marjan Štrukelj – predsednik društva



MALI MATURANTI

Ob iztekajočem se šolskem letu je večina otrok iz skupine Sončki iz Vrta Medo - OE Krašnja postalo mali maturant. To je za otroke, ki vstopajo v šolo, prav poseben in tudi svečan dogodek.

Ob glasbi Gaudeamus in s svečkami v roki so se otroci sprehodili na oder in zapeli maturantsko pesem Mali maturant, ki je prilagojena prav za vrtčevski prostor. Svečani program se je nadaljeval s pesmicami in deklamacijami. Za zaključek so se pogumno lotili lova za skritim zakladom, ki je potekal v obliki reševanja nalog in iskanje prve črke. Skupek črk jim je povedal rešitev zaklada. Naj vam namignem, da je bil ta zaklad sladke narave, začne se na prvi glas S in konča na D. Torej, s čim so se otroci sladkali? Verjamem, da ni težko ugotoviti, saj sladoled v tem času res najbolj paše.

Vsi mali maturanti so za spomin dobili svoj maturantski portret.

Natalija Mlakar Butalič



POČITNIŠKO BIVANJE V VRTCU MEDO PREVOJE

V času šolskih počitnic se enota vrtca Medo v Krašnji preseli v vrtec Medo Prevoje. Otroci tako spoznajo nove prijatelje, raziščejo okolico vrtca s sprehodi, spoznajo nove igrače in nove strokovne delavke. Privoščijo pa si tudi počitnice.

Tako se vsak dan v vrtcu dogaja kaj novega, zanimivega, kaj pa se zgodi tudi nepričakovano. Srečali smo prijaznega gospodarja konjev na bližnji kmetiji, ki nam je dovolil božanje in hranjenje konj. Ugotovili smo, da nam narava ponuja obilo zanimive igre, le ustaviti se je potrebno in ji prisluhniti.

Proti koncu šolskih počitnic nam misli že uhajajo v novo šolsko leto, ki nas postavlja pred nove izzive in tudi nove obveznosti. Otroški smeh bo spet kmalu spet slišati v enoti vrtca Medo v Krašnji.

Natalija Mlakar Butalič

NAJ BO OTROŠKI SMEH

S prvim septembrom se je otroški smeh vrnil v enoto Vrtca Medo Krašnja. Ko se v dopoldanskem času z otroki odpravimo na daljši ali pa tudi krajši sprehod, nas naključni mimoidoči z odobravanjem pozdravljajo.

Kljub trenutnim razmeram, v katerih smo se znašli, se življenje in delo v vrtcu normalno odvija. Tako smo v skupini Zvezdic praznovali prve rojstne dneve, v Lunicah so najmlajši otroci pogumno in suvereno prvič zakorakali v vrtce in skupina Sončki je že osvojila nekaj okoliških smeri. Preizkusili smo se tudi v likovnih tehnikah in narisane izdelke postavili na ogled pred igralnico. Radi plešemo ob glasbi, se igramo črnega Petra ali pa domino. Najbolj zaželen igrača je lego kocka in druženje z vrstniki.

Načrtov in idej je še veliko in veselimo se vsakega dne, ki ga lahko preživimo skupaj.

Natalija Mlakar Butalič



PRVIČ V ŠOLO

Poletje se poslavlja, prihaja jesen. V šolske klopi so se vrnili učenci, nekateri pa so v šolo zakorakali prvič. Med njimi je 14 prvošolcev, ki so se prvega septembra kar pred šolskimi vrati poslovili od staršev in čisto sami pogumno vstopili v Podružnično šolo Krašnja.



V prvih dneh so spoznali prostore in delavce na šoli, stkali nove prijateljske vezi in osvojili šolski vsakdan. Nekaterim se le-ta zdi zelo dolg, saj že ob deveti uri dopoldan sprašujejo, kdaj bo ura tri, ko bodo šli domov. Ko pa se prepustijo dejavnostim, čas hitro mine.



Pridno so porisali in pobarvali že marsikatero stran v zvezkih, radi se grejo različne igre in veselo tekajo po šolskem igrišču.



Vse kaže, da bodo, kljub izrednim razmeram, v katerih vstopajo v šolo, postali šolarji, na katere bomo lahko ponosni.

Katarina Bergant



NOVO ŠOLSKO LETO IN PRVE PESNITVE

Poletne počitnice so za nami. Učenci PŠ Krašnja so prvega septembra polni pričakovanj vstopili v novo šolsko leto. Mešani občutki ob prvem stiku s poukom ob upoštevanju preventivnih ukrepov za preprečevanje širjenja COVIDA-19 so se kmalu razblinili. Le-ti so postali del našega vsakdanjika. Spoštujemo jih in jih upoštevamo.

Kljub ukrepom naše bistrice glavice ob pomoči učiteljev in staršev razvijajo dobre delovne in učne navade, urejenost, upoštevanje pravil, spoštovanje reda, razvijanje ustvarjalnosti in kreativnosti. Na vseh področjih.

Tokrat je petošolce navdihnila pesem Svetlane Makarovič, Jaz sem jež, ki govori o domišljavem ježu. Mladi pesniki so pustili izvirnosti prosto pot in nastale so nove pesnitve.

Helena Urbanija

JAZ SEM LEV

Jaz sem lev, ti pa ne,
jaz pa rjovem, ti pa ne,
vsak se me boji pobožati-
tebe pa nobeden!

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bil bi lev,
da lahko bi rjovel,
pa tega nisi vreden!

Jaz sem lev, ti pa ne,
imam grivo, ti pa ne,
tebe vsak takoj pozabi,
ker si važič, jaz pa ne!

(Zala Pervinšek, 5.c)

JAZ SEM TIGER

Jaz sem tiger, ti pa ne.
Jaz pa rjovem, ti pa ne.
Jaz sem lep, ti pa ne.
Jaz imam lise, ti pa ne.

Jaz sem hiter, ti pa ne.
Jaz sem važen, ti pa ne.
Tako sem hiter, da
lahko hitro dvignem se v nebo.
Ti pa ne!

(Zala Zupančič, 5.c)

JAZ SEM MAČEK

Jaz sem maček, ti pa ne,
jaz predem, ti pa ne,
vsak se me upa pobožati,
tebe pa ne.
Jaz sem maček, ti pa ne,
nosim modro vratnico, ti pa ne,
ti bi jo želel imeti, pa ni nikogar,
ki kupil bi jo.

Točno vem, da ti veliko bi dal,
če bi lahko tak kot jaz postal.
Na tačke bi nataknil kolesca
in poletel bi v nebesca.

Jaz sem maček, ti pa ne,
imam lepe kremplje, ti pa ne,
vsaka miška in ptiček
bojita se me.
Jaz sem maček, ti pa ne,
jaz sem važič, ti pa ne,
važič, ki na sončku poležava
in se smuka okrog gospodarja.

(Ula Žavbi, 5.c)

JAZ SEM PES

Jaz sem pes, ti pa ne,
jaz pa grizem, ti pa ne.
vsak se me boji izzivati,
tebe pa nobeden!
Jaz sem pes, ti pa ne,
nosim kost, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
pa je nisi vreden.

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bil bi pes,
da lahko bi lajal na ves glas.
No, saj sam dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi pes,
da bi s kostjo se v ustih
vsakomur pohvalil!

Jaz sem pes, ti pa ne,
imam ostre kremplje,
ti pa ne,
vsak te človek lahko pograbi,
mene pa nobeden!
Jaz sem pes, ti pa ne,
jaz sem važič ti pa ne,
tebe vsak takoj pozabi,
mene pa nobeden!

(Nec Štefančič, 5.c)

JAZ SEM POLŽ

Jaz sem polž, ti pa ne.
Jaz pa lezem, ti pa ne.
Vsak se me boji prijeti,
tebe pa nobeden!

Jaz sem polž, ti pa ne!
Nosim hiško, ti pa ne!
Ti bi jo želel nositi,
pa je nisi vreden!

No, saj sam dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi polž,
da lahko bi plezal v gore.
No, saj sam dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi polž,
da bi se s hiščo na hrbtu
vsakomur pohvalil.

(Nika Levec, 5.c)

PREHOD IZ POLETJA V JESEN JE VSAKIČ TUDI VREMENSKO ZANIMIV

KAJ ZANIMIVEGA STA NAM LANI Z VREMENOM POSTREGLA MESECA SEPTEMBER IN OKTOBER IN KAJ SE JE V NAŠI KRAJEVNI SKUPNOSTI ŠE ZGODILO VREDNEGA SPOMINU?

Enega od prvih letošnjih avgustovskih dni, ko se je še kar nadaljevalo deževno vreme, je bil kot nalašč, da sem se usedel za tipkovnico, odprl svoj dnevnik z namenom, da za naše krajevno glasilo, kot običajno, napišem nekaj o vremenu in dogodkih, ki so zaznamovali ta čas v lanskem letu.

Mesec september je tudi v lanskem letu vse do 22. spadal v t.i. čas poletja. Kasneje pa so že vsi dnevi meseca oktobra tako ali drugače zaznamovali čas jeseni. In kako je bilo ta dva meseca z vremenom v letu 2019?

VREME – SEPTEMBER:

Prvi dan v mesecu je bila prijetna in tudi sončna nedelja. Še vedno s kar visokimi temperaturami zraka. Okoli 29. stopinj. Pravo nasprotje nedeljskemu vremenu pa je nastopilo že naslednji dan, kajti v sredini popoldneva nas je »obiskala« eno in pol ure trajajoča nevihta z udari strel in močnimi nalivi dežja, kar je do večera ozračje precej ohladilo. Do 18 stopinj. Tudi noč na naslednji dan je bila vseskozi deževna, temu primerno pa je bila tudi temperatura ozračja.

Poletje se še ni dalo znesti! Takoj, ko je posijalo sonce, je postalo prijetno topleje. Takšna dneva sta bila 4. in 5. septembra lani. Takoj pa, ko je nastopilo deževno in tudi nevihtno vreme v različnih obdobjih dneva, kot je bilo to naslednje štiri dni, smo se morali v večernem času že začeti privajati na nekoliko toplejša oblačila.

Sledilo je obdobje sedmih dni, vse do vključno 16. septembra, ko nas je vreme prijetno razvajalo. Kot, da bi se še zadnji dnevi poletja želeli posloviti na, kar najlepši možni način. Tudi temperature so sredi posameznih dni še poskočile tja do 24 stopinj. Jutranje pa tudi niso bile nižje od 15 stopinj.

Na torek, 17. smo se pozno zvečer soočili z dežjem, ki je padal tudi še ponoči in v krajših obdobjih tudi še ves preostanek naslednjega dne. Četrtek je bil še vse do večernih ur oblačen, na kar se je zjasnilo, a ne za dolgo, kajti le 20. in 21. septembra 2019 sta za kratek čas zdržala brez dežja. Bila pa sta prekrasna dneva, brez oblačila na nebu!

Tako lepo vreme se je pri 17. stopinjah nadaljevalo tudi še v nedeljskem dopoldnevu, popoldan okoli 17. ure pa je nastala že prva ploha. **Naslednji, prvi jesenski dan, 23. septembra pa je dopoldan minil brez dežja, popoldan pa se je zvrstilo kar nekaj kratkotrajnih ploh in plohic.**

24. je bilo ves dan delno oblačno, v sredinem jutru, 25., smo se lahko spogledovali s kar gosto meglo, popoldan pa je bilo tudi nekaj dežja.

Noč na četrtek, 26. je bila deževna. Kasneje pa se je začelo jasiti in nastal je eden od lepih prvih jesenskih dni. Jutranje temperature so se gibale okoli 11 stopinj, dnevne pa še kar kakšno stopinjo nad 20. Petek, 27. pa je bil zopet prekrasen dan.

V soboto, 28. je že dopoldan postalo soparno in tudi oblačno. Deževati je začelo okoli 14. ure in občasno je rosilo še ves dan in tudi še v noči na nedeljo, 29. v mesecu, na kar je posijalo sonce in nastopilo je prijetno jesensko vreme vse do 30., zadnjega dne v mesecu septembru 2019, ki nas je 16 dni razvajal z lepim, suhim vremenom, preostalih 14 dni pa smo bili deležni dežja. Včasih v večjih, včasih pa v manjših količinah. Kaj hočemo!? To je narava, to so njene zakonitosti, ki se jih, hvala Bogu ne da spreminjati!

SEPTEMBER – DOGODKI:

Šolsko in vrtčevsko leto 2019/2020 sta se začela **2. 9. 2019.**

V ŠD Krašnja smo se razveselili podelitve Občinske plakete MARJANU PERVINŠKU, ki jo je za velik doprinos pri delu društva prejel v Sončni dvorani na Brdu pri Lukovici **6. 9.**

8. 9. je KUD Fran Maselj – Podlimbarski Krašnja pred domačijo Jernačevih v Krajnem Brdu predstavilo življenje in dela duhovnika, zgodovinarja in knjižničarja IVANA AVGUŠTINA ŽIBERTA. Dogodek pa je zaznamovala tudi postavitev spominske table.

15. 9. je ŠD Krašnja organiziralo tradicionalni orientacijski pohod po opisani poti. Pohoda so se udeležili tudi društveni prijatelji iz PS Kamnje v Vipavski dolini, ki so si to nedeljo izbrali za izlet v Krašnjo in njeno okolico.

22. 9. je bilo v župnišču srečanje bolnih in ostalih župljanov naše fаре.

VREME – OKTOBER:

Prvi dan v mesecu je bil torek. Bilo je toplo. 22 stopinj. Popoldan je bilo nekaj dežne rose. Več dežja je bilo naslednji dan in tudi ozračje se je ohladilo do 15 stopinj. Še nekoliko nižje temperature so bile tretji dan v mesecu. Gibale pa so se od 10 – 11 stopinj. Deževalo pa ni.

V naslednjih dneh se je ob suhem in zjutraj kar hladnim vremenu, saj je bilo le okoli 7 stopinj, zvrstilo stabilno vreme. Sonca ni manjkalo, vsakodnevne jutranje meglice pa so bile vedno pogostejše. V sredo, 9. lanskega oktobra pa se je vreme spet spremenilo, ampak le za dva dni. Dežja pa vseeno ni bilo prav veliko. S petkom, 11. v mesecu pa se je začelo nekoliko daljše obdobje suhega vremena, ki je trajalo do torka 15. Za malenkost pa so bile višje tudi jutranje in dnevne temperature. Nekaj dežja pa je padlo v noči na 16. dan v mesecu.

Sledila sta dva t.i. suha dneva, 19. pa je bilo nekaj deževne rose. Že naslednji dan, v nedeljo, 20. pa se je začelo nekajdnevno stabilno vreme. z veliko sonca in tudi temperature so bile temu primerno višje. Preskočile so kakšno stopinjo čez 20.

V ponedeljek, 28. pa se je to lepo vremensko obdobje spremenilo. Brez dežja je dan minil le 30. oktobra 2019. Preostali trije dnevi pa so bili bolj ali manj deževni in vedno hladnejši. Toliko hladnejši, da so krajani Vrha nad Krašnjo in Krajnega Brda zadnji dan meseca v jutranjih urah lahko presenečeno opazovali naletavanje snežink.

Sicer pa lanskemu mesecu oktobru vremenskega ni kaj očitati. Spremljal nas je kar 19 suhih dni, le 9 dni pa smo bili deležni dežja. Ampak tiste jutranje snežinke na Vrhu in Krajnem Brdu so pa zagotovo bile presenečenje! Mar ne?

OKTOBER – DOGODKI:

Dolgoletna tradicija je obveljala, kajti ŠD Krašnja je v nedeljo, **6. 10.** organiziralo, kot temu v društvu tudi pravimo, »sladko prireditve«. Gre za tek in pohod za krof, krofkov tek, prvič pa je bil organiziran tudi tek veteranov. Že nekaj dni prej pa so se na pohod podali tudi naši najmlajši iz OŠ in Vrtca.

15. 10. so gasilci PGD Krašnja opravili vsekakor prijetnejše opravilo, kot so to tista, ko gre za različna nevarna in naporna posredovanja in reševanja. V

velikem številu so obiskali sočlana PAVLETA URANKARJA, ki je praznoval 70. rojstni dan, se z njim poseleli in mu postavili visok, mogočen mlaj.

19. 10. je bil za naše gasilce in njihove goste še eden od dni, ko so k delu pristopili bolj razbremenjeni, kot sicer. Organizirali so namreč tekmovanje s staro brizgalno.

21. 10. je izšlo krajevno glasilo Informator z zaporedno številko 229.

25. 10. je tukajšnje KUD v avli šole predstavilo knjižico »Pletemo kite.«

31. 10. smo praznovali praznik Dneva reformacije.

Toliko mi je lanska meseca september in oktober uspelo zapisati v osebni dnevnik, ki bo že zelo kmalu dopolnil 20 let. Seveda v njega ne zapisujem le vremenska doživetja ali ostale doživljaje, o katerih pišem že kar dolgo časa tudi za vas, spoštovani bralci Informatorja. Kar veliko vrstic namenim tudi povsem osebnim in družinskim zadevam in še marsičemu.

Poizkusite to početje tudi sami. Boste že čez čas spoznali, da je takšen osebni arhiv izjemno zanimiv. Zelo zanimiv je že, ko boste po njemu pobrskali že čez leto dni. Kot sem jaz to zopet storil ob pripravi tega prispevka. Je pa res, da zanimanja in volje ne sme nikoli zmanjkati!

Lepo vas pozdravljam.

Marjan Štrukelj

NA PODELITEV NAGRAD ZA KRIŽANKO AMD LUKOVICA IN SLIKOVNO UGANKO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA NISMO POZABILI!



AMD LUKOVICA

Kot kaže iz števila prejetih rešitev, je COVID 19 kar precej vplival tudi na razpoloženje pri reševanju nagradnega gesla **AMD LUKOVICA in pri ugibanju imen nekdanjih krašenskih nogometašev.** In tudi sicer smo imeli v društvu zaradi številnih ukrepov glede epidemije kar precej težav, da smo zbrali vsaj nekaj prispevkov za tokratno nekoliko kasnejšo izdajo Informatorja.

Razpis nagradne križanke AMD Lukovica smo objavili že v mesecu marcu. Kar dolgo časa je trajalo, da smo prejeli prvi nagradni kupon in tudi kasneje, kljub podaljšanju termina za oddajo le še dva dodatna. To pa je bilo tudi vse in čas je bil, da trem nagrajencem, ki so vsi pravilno rešili nagradno geslo: »**ČLANSTVO, MOBILNOST, ŠPORT**« podelimo zaslužene nagrade in jim seveda ob tej priložnosti v imenu AMD LUKOVICA tudi iskreno čestitamo! Po potrebo pa je poudariti, da je bilo s strani **AMD**

LUKOVICA za reševalce namenjeno kar deset nagrad.
Nagrade prejmejo:

1. nagrado (bon za 20 €, ki ga dobitnica lahko izkoristi pri včlanitvi ali podaljšanju članstva v AMD Lukovica) prejme **TATJANA BARLIČ** Kompolje 10, 1225 Lukovica;
2. nagrado (avtomobilski komplet za prvo pomoč) prejme **DRAGICA CIMPERMAN** Podrečje 8, 1230 Domžale;
3. nagrado (majico AMD Lukovica) prejme **SLAVKA PAVLIČ** Krajno Brdo 16, 1225 Lukovica;

Nagrajenke lahko nagrade prevzamejo v pisarni ŠD Krašnja vsak ponedeljek med 19. in 20 uro od 28. septembra dalje.



V mesecu juniju pa smo v Informatorju objavili nagradno slikovno uganke z dvema fotografijama, katerima do starosti 50 let ne manjka prav veliko. Na obeh fotografijah je vidnih 27 nogometašev nekdanjega NK NAPREDEK iz Krašnje. Naloga reševalcev uganke pa je bila, da skušajo izmed vseh nogometašev prepoznati vsaj deset njihovih imen. Naloga je bila za starejše bralce Informatorja zagotovo nekoliko lažja, kot za mlajše generacije. Za slednje pa verjetno toliko bolj zanimiva.

Nekateri obrazi so bolj, nekateri pa nekoliko težje prepoznavni, saj je kar nekaj fantov v klub prihajalo iz okoliških krajev.

Če si boste želeli fotografiji ogledati še enkrat, boste na njih prepoznali naslednje nogometaše:

Na prvi fotografiji so: (od leve proti desni stojijo): Stane Kocjančič, Brane Močnik, Mitja Beguš, Marjan Pervinšek in Bojan Drobne.

(Od leve proti desni spodaj pa so): Franc Bajde, Jože Pustotnik, Franci Avbelj, Marjan Štrukelj, Boris Korošec in Štefan Cerar.

Na spodnji fotografiji pa so (od leve proti desni stojijo): Milan Florjančič, Zdravko Lipovšek, Boris Korošec, Pehlič Bego, Bojan Drobne, Peter Čebulj, Vitko Debeljak in Mitja Beguš.

(Od leve proti desni spodaj pa so): Stane Stegnar, Edo Tekavec, Štefan Cerar, Marjan Pervinšek, Marjan Štrukelj, Franc Bergant in Franc Bajde.

Tudi za zbiranje teh rešitev uganke smo na rešitve čakali kar dolgo in ugotovili, da se je zanjo odločilo osem naših bralcev, ki so prav vsi nalogo rešili v skladu z našo zahtevo. Vsem skupaj seveda iskreno čestitamo in se zahvaljujemo za trud in sodelovanje!

Nagrado, nogometno žogo pa bo ŠD Krašnja podarilo

VINKU URBANIJA, Krajno Brdo 3 A, 1225 Lukovica. Mimogrede! Vinku je, kot tudi skoraj vsem ostalim, uspelo prepoznati več kot polovico imen nogometašev.

Iskrene čestitke nagrajencu, ki mu želimo, da se bo potrudil in se s svojimi najmlajšimi sem ter tja »zapodil« za nogometno žogo!

Marjan Štrukelj



INFORMATORJEV HUMOR

Policija je prijala dva migranta, ki sta tihotapila pet Slovencev med občinami.

*

Sm šla na balkon, da zapojem eno... Sosedo so me začeli obmetavati z jabolki, krompirjem, jajci... Jutr bom spet pela, rabim še meso!

*

Koliko časa koronavirus preživi na položnicah? Jaz jih bom pustil kakšen mesec v karanteni za zih.

RAZPIS ZA REŠEVANJE NAGRADNE KRIŽANKE PODJETJA »ALU 2 M«

Pri pripravi glasila smo vedno veseli, če v njem lahko objavimo nagradno križanko katerega izmed naših domačih uspešnih obrtnikov.



Tokrat smo sodelovanje našli pri Marjanu Čebulju iz Krašnje, ki se že 12 let ukvarja z izdelovanjem in montažo stavbnega pohištva. **Naziv podjetja je ALU 2 M, Marjan Čebulj s.p., Krašnja 86, 1225 Lukovica.**

Njegove podjetniške usluge pa so razpršene in poznane po celotni Sloveniji.

Podjetje **ALU 2 M** izdeluje aluminijasta okna in vrata, ki jih tudi montira. Če boste želeli zastekeliti zimski vrt ali stanovanje opremiti z novo tuš kabino in z aluminijastimi vhodnimi vrati, bo izbira **podjetja ALU 2 M Marjan Čebulj s.p. praviša in ugodna**. Delo pa bo opravljeno tudi hitro, ugodno in kvalitetno.

Od lani dalje pa je Marjan dejavnost podjetja razširil tudi s turističnimi uslugami in sicer v centru Kranjske gore oddaja apartma »Katka«.

Če boste želeli Marjanove usluge, se boste o sodelovanju z njim zlahka dogovorili. Mogoče že kot sokrajani ob priliki bližnjih srečanj. Sicer pa vam je na razpolago kar nekaj kontaktnih možnosti in sicer:

GSM: 041/381-789, FAX: 01/7235-095 ali po e-mailu aludvam@gmail.com.

Med pravilno rešena nagradnega gesla, ki nam jih tako, kot vedno pošljite na naslov: **Športno društvo Krašnja, Krašnja 14, 1225 Lukovica (obvezno na izpolnjenem kuponu iz glasila)** ali jih oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni, najkasneje do 27. novembra 2020, bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli zelo lepe nagrade podjetja **ALU 2 M** in sicer:

1. nagrada: PVC okno;
2. nagrada: 50 % popust za eno noč bivanja v apartmaju Katka v Kranjski gori;
3. nagrada: bon v vrednosti 30,00 EUR.

Izplača se potruditi, zato vam pri reševanju nagradne križanke želimo veliko sreče in tudi zabave. Podjetniku Marjanu pa se ob tej priložnosti prav lepo zahvaljujemo za zaupanje in sodelovanje.

Marjan Štrukelj

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA,
Krašnja 14, 1225 Lukovica;
telefon: 01/ 7234 132;
splet: sd-krašnja.org;

DRUŠTVENI INFORMATOR JE IZDELAN V NAKLADI 140 IZVODOV,
tisk: Papirnica Lipa s.p., Presejje pri Radomljah

Martin Šinkovec
Marjan Štrukelj
Gašper Korošec
Boži Požar

urednik
pomočnik urednika
tehnični urednik
lektoriranje

Dopisniki:

Boži Požar, Helena Urbanija, Janez Rode, Jure Jamšek, Katarina Bergant, Katja Pervinšek, Lea Smrkolj, Marjan Štrukelj, Natalija Mlakar Butalič, Nejc Štefančič, Nika Levec, Tomaž Andrejka, Ula Žavbi, Zala Pervinšek, Zala Zupančič
Fotografije:
Anamarija Lanišek, Drago Juteršek, Hana Rožič, Irena Pustotnik, Katarina Bergant, Katja tič, Meta Adamič Bahl, Natalija Mlakar Butalič, PGD Arhiv, Simona Cerar, Tomaž Andrejka, Marjan Štrukelj

Zaradi oteženega dihanja in bolečin v prsih sem poklical doktorja. Rekel je, naj me ne skrbi, nimam korona virusa, samo srčni infarkt je.

*

Leta 1990 smo mislili, da bomo leta 2020 imeli leteče avte ... mi se pa učimo roke umivati ...

*

Smeh je pol zdravlja, polovica je izolacija. (avtor dr. Andrej Hohnec)

*

WC papirja zmanjkuje izključno zato, ker eden kihne, deset se jih pa userje...



SEPT 2020	UMAZAN OTROK	DOMAČA TOVARNJA ŽIVAL	GLAVNO MESTO KANADE	LUKA ELSNER		NAJVIŠJE EVROPSKO GOROVJE	OLIMPIJSKE IGRE	STRADANJE	... IN PRAKSA	AMERIŠKA IGRALKA GARDNER
ZDRUŽBA PODJETIJ ZORAN HOČEVAR					MESTO V S. ITALIJI KATJA TRATNIK					
	STARA MAMA, BABICA	MADŽAR. M. IME	CESTNI PRELAZ V KARAVANKAH	ERIKA ŠTULAR	POROKA, SVATBA UDAREC PRI TENISU					
PREVLEKA, NASTALA S PLESKANJEM						NAŠA TOVARNJA SMUČI RADO ČASL				
KRAJ PRI PTUJU							AMERIŠKA GLASBENA SKUPINA			
AKADEMIJA LIKOVNIH UMETNOSTI				PALEC, COLA EVA LONGORIA		PAVLE SEDMAK	MITOLOŠKA KOZA DOVOLJ. V POT. LISTU			
	NAŠA OSREDNJA KNJIŽNICA	REKA V BOLIVIJI MESTO NA SAHALINU				PETER VILFAN OLIVER TWIST		ORGANIZMI, ZGRAJENI IZ ALG IN GLIV	NASELJE PRI PIVKI PAS PRI KIMONU	
FR. ALPSKI SMUČAR, SLALOMIST (CLEMENT)					PRIPR. ZA NOŠENJE ALEKSANDRA PIVEC					
AVSTRIJ. SKLADAT. (ALFRED)				ŽOGA IZVEN IGRISČA, OUT		GUG, NIHAJ				
DAN. KNJIŽEVNIK MUNK (IZ CRK JAK)				PRIMOŽ RAMOVŠ		ŽLAHTNIK	KRVOSESI ZAJEDAVCI TONE PAVČEK			
									PRIMOŽ ROGLIČ	
					KRATKA SAPA, NADUHA					
					MOČNO STRELNO OROŽJE, KANON					
						ZA ČRKO P OSREDNJE SVETIŠČE V MEKI	PIVO AMERIŠKA IGRALKA NALDI			
					DOMAČA VPREŽNA ŽIVAL			OTOK V ARHIPELAGU TUA-MOTUJU	PRIPADNIK NARODA V PIRENEJH	
					KANTAVTOR SMOLAR			ALENKA BRATUŠEK ŠKRAT V GERM. MIT.		
					TIPALKA PRI ŽUŽELKAH					
					NEMŠKI SKLADATELJ (GÜNTHER)					
					ANŽE KOPITAR		SLOVENSKI BIATLONEC HRV. RODU (JAKOV)			




NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.